MR F W BERGSMA,
17_ NIAGARA ST
ST CATHARINES, ONT

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

OCTOBER 22, 1965 — No. 720 — 21st YEAR OF PUBLICATION

GEEFT GIJ HUN TE ETEN

Het is reeds jaren geleden, dat twee ouderlingen in Amsterdam zeer ontdaan van een huisbezoek huiswaarts keerden. Zij waren op bezoek geweest bij een vrouw, die lid was van de kerk, maar wier man niets van de kerk wilde weten.

Hun ontstemming betrof niet alleen het feit, dat een rustig gesprek met die vrouw vrijwel onmogelijk was geweest, maar meer door wat die man had durven zeggen. Het had maar een haar gescheeld of de eerwaarde heren waren de trap afgegooid, zo had de man zich opgewonden. Hij had hen tenslotte de deur gewezen, met de rauwe mededeling, "Jullie komen hier voor mijn ziel, hé, maar wat doe je voor mijn donder?"

Dat was natuurlijk wel erg grof gezegd, hoewel niet vreemd in de volksbuurten van Amsterdam. De man was werkloos en kon maar nauwelijks zijn gezin onderhouden. Het zien van die ouderlingen alleen al riep in hem verzet wakker. Daar komt de kerk, — maar die kerk komt over mijn ziel praten en ziet de misère niet waarin ik zit.

Dit is nu al weer jaren geleden en toentertijd leefde de kerk zich veel minder in in de sociale moeilijkheden van de wereld rondom. Daarin is nu wel veel meer verandering gekomen.

Maar toch . . .

In een middelgrote stad in Canada werden verleden jaar door één "agency" drie honderd kinderen voor adoptie gegeven. Er zijn in die stad veel meer adoptiegevallen geweest, maar die ene instelling had er drie honderd voor haar rekening genomen. Drie honderd kinderen, dat wil zeggen drie honderd histories van ellende in één jaar tijds. Drie honderd per jaar is gemiddeld bijna één per dag; iedere dag een vader en een moeder die zover in de narigheid zitten, dat zij een kind voor goed weggeven. Let wel: je **kind**! Dat geef je zó maar niet weg!

En het aantal groeit. Dagelijks.

* * *

De Nederlandse Professor J. T. Bakker is dit jaar in de V.S. en Canada geweest en heeft iets van zijn belevenissen en observaties verteld aan de lezers van het "Gereformeerd Weekblad". Zonder zich aan conclusies te wagen, was het de professor toch wel opgevallen, dat de kerk over het algemeen uit de binnenstad verdwenen is. Het zijn eigenlijk alleen de baptisten en de rooms-katholieken, plus nog een klein aantal "gospel churches", die zich in de binnenstad hebben kunnen handhaven. Maar voor het overgrote deel zijn de kerken naar de "suburbs" verhuisd.

Het is geen spijkers op laag water zoeken, als men hierin een verschijnsel ontdekt. De suburbs zijn mooi, het ziet er netjes uit, en de vele nieuwe kerkgebouwen dragen bij tot de aantrekkelijkheid van het nieuwe stadsdeel. Als je door zo'n suburb loopt of rijdt, zie je geen ellende. En als je geen ellende ziet, — nu ja, wat moet je dan? Je roept toch geen ambulance als er geen ongeluk gebeurd is en je gooit toch geen reddingsgordel in het water als er geen drenkeling is?

De suburbs zijn mooi en de kerk heeft er zich knusjes in genesteld.

Maar er waren drie honderd adoptie-kinderen in één jaar in één stad via slechts één agency.

Dat wil zeggen, dat er honderden geschiedenissen zijn van ellende en misère, waarvan je in een mooie suburb niet de minste indruk krijgt.

* * *

"En toen Hij uit het schip ging zag Hij een grote schare en werd met ontferming over hen bewogen, omdat zij waren als schapen, die geen herder hebben, en Hij begon hun vele dingen te leren.

En toen het reeds laat geworden was, kwamen zijn discipelen tot Hem en zeiden: De plaats is hier eenzaam en het is reeds laat. Zend hen weg, dan kunnen zij naar de gehuchten en dorpen in de omtrek gaan om voedsel voor zich te kopen.

Maar Hij antwoordde hun en zeide: Geeft gij hun te eten . . ."

* * *

De klacht wordt nog al eens gehoord, dat velen zich niet geven voor evangelisatie, omdat zij zichzelf er niet geschikt voor achten of omdat zij niet goed weten hoe en wat te doen. De klacht wordt ook nog al eens gehoord, dat vele diakenen moeite hebben om het eigenlijke van hun taak te zien en niet goed weten hoe zij inhoud aan hun ambt zullen geven.

Het schijnt dat evangelisatie en diakonie niet zoveel met elkaar te maken hebben. Maar dat is schijn.

Als het er om gaat, dat de barmhartigheid van de Heiland gezien en in praktijk moet worden gebracht, hebben die twee heel veel met elkaar te maken. Want er zijn er zoveel, zoveel, die zijn als schapen zonder herder. Die in deze moeilijke tijd zo boordevol problemen zitten en voor wie het leven geen zin heeft. Het zijn niet alleen vaders en moeders van onwettige kinderen, neen, maar "sex" is wel zowat het enige wat hen interesseert. Anders zouden de bioscopen er niet zo druk mee adverteren.

Geeft gij hun te eten . . .

Ook al zorgt de "welfare" voor hun brood, daarom hongeren zij nog wel naar een oplossing van hun problemen, naar een inhoud voor hun bestaan. Naar de kracht van een Herder, die zij nog niet kennen.

Het zou een goed ding zijn als het diaconaat en de evangelisatie de hoofden bijeen staken om te zien, wat er gedaan kan worden. Moet worden! Waar moeten de mensen heen, die met huwelijks- of opvoedingsproblemen zitten? Zij zijn zo talrijk en er is welhaast geen ander adres, dan de semi-overheids instellingen, waar Freud doorgaans de toon aangeeft.

Wij hebben behoefte aan bureaux (of hoe u ze maar noemen wilt), waar mensen in een onopvallende doch vertrouwelijke sfeer zich moeten kunnen uitspreken. Waar zij een luisterend oor, een deskundig advies, en een gids naar Jezus kunnen vinden.

Er is niets op tegen, als de kerk bijdraagt tot de verfraaiing van een stadsdeel. Maar het wordt voor die kerk gevaarlijk, als haar rol alleen maar uit entourage bestaat. Als zij de ellende niet meer ziet, die in haar stad door de straten loopt.

Zend hen weg, zeiden de discipelen. Dan kunnen zij voor zichzelf zorgen.

Maar Jezus zeide, Geeft gij hun te eten.

En wij horen het nog naklinken.

Geeft gij hun te eten . . . te eten van het Brood des Levens.

D.F.

ENTHOUSIASTE ONTVANGST VOOR PRINSES BEATRIX EN CLAUS

Enthousiaste ontvangst voor prinses BEATRIX en CLAUS VON AMSBERG in Hitzacker (Duitsland). Een schoorsteenveger biedt de prinses een bosje bloemen aan tijdens de rijtoer in de open auto.

Veertien

"Want Hij is onze vrede".

Kind, wees niet bang, nu je een man gaat worden,
dit mooie land ligt ook voor jou gereed,
het is van God, je Vader in de hemel,
Hij is het, die Zijn glorie toont van
zee tot zee —
staar je niet blind op leiders, droom geen dromen
van geld of roem, van schatten hol en broos,
bedenk, dat niemand (zelfs al heerst hij tot de sterren)
je biedt wat God gaf, in een liefde
mateloos —
vergeet Zijn orders niet, maar durf te spreken,
wanneer de vrijheid wordt gegrepen door een dief!
God stelt dit leven gloednieuw in de ruimte,
een arendsvlucht . . . ontdek het
in Zijn brief —
mijn zoon, slechts één ding bid ik: dat je altijd
met blijde ogen op je weg mag gaan,
bemoedigend door het weten "God woont bij ons",
Zijn liefdemacht zal dood en
haat verslaan —
dan zul je schoonheid uit de dagen puren
en toekomst zien, als alles donker lijkt,
en van je vrede langs de wegkant geven,
totdat je eens je Vader's
poort bereikt.

Edmonton, 1965 — Tini Van Ameyde

Rev. Peter H. Eldersveld, A.M. D.D., †

In de vroege morgen van 14 oktober is in Chicago, op 54-jarige leeftijd, overleden Rev. Peter H. Eldersveld, radio predikant van de Christian Reformed Church. Het bericht werd allerwege met grote droefheid en ontsteltenis vernomen,

Rev. Eldersveld werd in 1938 in het ambt van predikant bevestigd in Holland ,Iowa. In 1943 vertrok hij naar South Holland, Illinois, terwijl hij zich in 1946 verbond aan het evangelisatiewerk van "The Back to God Hour". Onder zijn leiding is dit radiowerk tot uitzonderlijke grootte uitgegroeid en tallozen tot steun en zegen geweest. Rev. Eldersveld was rijk begaafd en zijn radiopreken waren doordringend en op de man af. De Christian Reformed Church heeft door zijn heengaan een groot verlies geleden.

EEN HISTORISCHE DAG VOOR DE A.R.S.S

Belangrijke Besluiten Werden Genomen en Bekendgemaakt

De negende oktober is ongetwijfeld een dag van groot gewicht geworden voor de Association for Reformed Scientific Studies, de vereniging voor Christelijk (gereformeerd) hoger onderwijs. Nadat in de morgen een vergadering met de leden alleen gehouden was, volgde in de middag een openbare vergadering, een rally, waartoe allen, die de zaak van het Christelijk hoger onderwijs een warm hart toedragen, waren uitgenodigd. Het was jammer dat de schare niet groter was. De kleine menigte kon het kerkgebouw van de Rehoboth Christian Reformed Church in Toronto West op geen banken na vullen. Maar dat was niet in staat het vuur van de spreker of van de aanwezigen voor de zaak van de A.R.S.S. te doven.

Nadat de tweede voorzitter, Ds. J. B. Vos van Chatham, de vergadering geopend en de aanwezigen verwelkomd had, volgde eerst een kort rapport van de Executive Director, de "vrijgestelde" van de vereniging, Dr. Paul G. Schrotenboer, die de aanwezigen op de hoogte bracht van de besluiten van de morgenvergadering en schetste wat daar zoal aan voorafgegaan was. Hij vertelde dat de organisatie reeds zeven jaar geleden het plan koesterde met avondcursussen te beginnen in het Toronto district. Daar kwam toen niets van, maar in 1962 werd een commissie benoemd om plannen voor een wetenschappelijk instituut te ontwerpen. Daar de voorgestelde plannen niet werden aanvaard, werd een andere commissie benoemd, die na twee voorlopige rapporten ten slotte het document op tafel legde, dat tot titel draagt: Place and Task of an Institute of Reformed Scientific Studies, oftewel: plaats en taak van een instituut voor Christelijk (gereformeerd) hoger onderwijs. De voorstellen van dit rapport werden in de morgenvergadering aanvaard door de leden met een 95% instemming. Om het belang van de zaak laat ik hier deze besluiten, vertaald, in hun geheel volgen:

1. De leden hechten hun goedkeuring aan het voorstel van het bestuur een Instituut voor Christelijk (gereformeerd) hoger onderwijs op te richten en dat instituut te vestigen in of in de omgeving van Toronto.
2. De leden hechten hun goedkeuring aan het voorstel van het bestuur om een bevoegd persoon te benoemen met als opdracht zich te wijden aan de bevordering van het doel der vereniging en aan het geven van hoger onderwijs, opdat daardoor de oprichting van het onder 1 genoemde instiuut mag worden verwerkelijkt. Als datum waarop de benoemde met zijn werkzaamheden zal beginnen, wordt de 1ste september van 1966 goedgekeurd.
3. De leden hechten hun goedkeuring aan het voorstel van het bestuur om september 1967 te aanvaarden als openingsmaand voor het instituut en dat het aanvankelijk zal worden gediend door twee professoren die zich geheel aan het instituut zullen wijden, van wie de één de wijsbegeerte zal doceren en de ander les zal geven in vakken van de juridische faculteit, zoals staatkunde (political science).

Vervolgens deelde Dr. Schrotenboer mede, dat het bestuur voor de functie in het tweede punt beschreven, benoemd had Mr. Bernard Zijlstra, die deze benoeming, op voorwaarde dat de genoemde besluiten door de leden zouden worden goedgekeurd, inmiddels ook had aangenomen. In Mr. Zijlstra verwacht de A.R.S.S. een uiterst bekwame en waardevolle werker te zullen bezitten. Hij heeft een B.A.-graad van Calvin College, een B.Th. van Calvin Seminary, daarna heeft hij zijn lawyer's bevoegdheid gehaald aan de State University van Michigan en nu studeert hij sinds enkele jaren aan de Vrije Universiteit, met name onder Prof. Dr. H. Dooyeweerd, en verwacht zijn proefschrift in de juridische faculteit uiterlijk in juli van het komende jaar te voltooien. Als alles goed gaat brengt hij dus met zich het volgende jaar

(Vervolg op pag. 4)

ROTER TABLETTEN

tegen maagklachten

Wordt U geplaagd door maagpijnen, maagzuur, gassen? Voelt U zich hondsmoe Slaperig na maaltijden?

Probeer dan ROTER tabletten — in vol vertrouwen — voor vlugge verlichting

60 tabletten $3.00,
150 tabletten $6.30.

ROTER tabletten — een populair recept in vele Europese landen — hier verkrijgbaar in alle goede "drug stores".

NAAR NEDERLAND?

Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst

JAN FABER, Mgr.

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal) **Tel. NE 7-5222**

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

De Jaarlijkse Conferentie van de "World Home Bible League"

U hebt natuurlijk ook wel eens van de "World Home Bible League" gehoord? U hebt misschien in dat verband de naam wel horen noemen van een Mr. John Vander Boom? Misschien hebt U zelfs wel eens die meneer Vander Boom horen spreken of erover gehoord dat hij zou spreken voor deze vereniging?

Wel U bent niet de enige, zo zijn er vast wel honderden onder ons, misschien wel duizenden, en ik was er een van. O natuurlijk had ik wel eens wat meer ervan gehoord, ik had zelfs een paar maal met meneer Vander Boom gesproken, want hij is het hart en de ziel van deze vereniging in Canada, en vanzelfsprekend had ik de artikelen gelezen van Ds. Quartel over Mexico, wat ook al zo nauw verband hield met die "World Home Bible League". Maar toch, je hebt zoveel aan je hoofd. Er moet zoveel gebeuren, en we weten nu eenmaal wel dat bijbelverspreiding een mooi werk is . . .

En daar bleef het bij, totdat ik met eigen ogen iets meer mocht zien, iets meer mocht mee-beleven met deze vereniging. Er is namelijk een jaarlijkse conferentie, die gehouden wordt in Winona Lake, Indiana. Dat is ten Z.O. van Chicago. We hebben het goed gehad daar. Wat een enthousiasme in het belangrijke werk van de Bijbelverspreiding over deze wereld! De sprekers waren gekomen van verre plaatsen. Zendelingen die met verlof in Amerika verkeerden hebben daar een en ander verteld van hun werk. Ze hebben voor mijn ogen getoverd de belangrijke **plaats die** de Bible league inneemt in hun werk. Dit weekend heeft gemaakt, dat ik met andere ogen het werk van de "World Home Bible League" ben gaan zien. Het belang van het werk is meer tot me doorgedrongen, het heeft me gedrongen niet alleen tot groter waardering, maar vooral tot de overtuiging, dat de Bijbelvereniging er is om de Kerken te helpen in haar van God gegeven roeping: de prediking van het evangelie. Dat wil de "World Home Bible League" en als zodanig zullen we dit werk ook moeten gaan zien en gebruiken.

De meesten van U zullen gelegenheid krijgen in de eerstkomende weken om meer te horen over dit werk, want zowel in het Westen als in het Oosten worden er "Reformation Rallies" gehouden en ik verzoek U dan ook goede nota te nemen van de mededeling, die U elders in dit blad vindt. Maakt U die avond eens vrij, neem de gelegenheid, om geïnspireerd te worden, waar en leer tegelijk zien wat het werk is van deze vereniging.

De conferentie begon met het stellen van een vraag, die van het uiterste belang is. De vraag werd gesteld door de eerste spreekster Mrs. Gary de Witt, een predikantsvrouw en luidde als volgt: "Wat doet U, die zo heel druk bezig bent met de verspreiding van de Bijbel in de huizen van anderen, nu zelf met dat Woord?" Een strikt persoonlijke vraag waar tenslotte niemand onderuit komt, die met de Bijbel in aanraking komt en er anderen uit leert. Het was heel goed, dat de conferentie zo begon en ik denk dat die vraag de hele conferentie naklonk in de oren van hen, die de speech hebben gehoord van Mrs. de Witt.

Het zou veel te veel tijd in beslag nemen om U tot in alle details te vertellen wat de verschillende sprekers naar voren brachten. Laat ik U mogen zeggen, dat de een er beter in slaagde dan de ander om de boodschap door te geven, die zij meenden te moeten geven op deze conferentie. En toch heeft een ieder het gedaan naar de gaven die God hem heeft gegeven. Af en toe hoorden we wat klanken die ons wat vreemd in de oren klonken en die we niet zomaar konden aanvaarden. Als voorbeeld wil ik hier noemen het spreken van een bekende figuur uit de Southern Baptist Church, Dr. Taylor, die nogal een zwaar persoonlijk accent liet vallen op het tot bekering komen van mensen waar hij mee in aanraking was gekomen. Ook sommigen van de liederen die gezongen werden, kon ik niet direct waarderen als schriftuurlijk, daar er nogal was subjectivisme in doorklonk. Maar dat neemt niet weg, dat ik genoten heb dit weekend in Winona Lake en er hartelijk door ben versterkt. Ik hoorde een zendeling uit India de machtige werken Gods verkondigen, ik werd bepaald en alle anderen met mij, bij het bijzonder moeilijke van het zendingswerk in Japan. Twee zendelingen. Ds. Vander Bilt en Ds. Ypma, die beiden voor vele jaren in Japan zijn geweest, namen ons mee naar die voor ons onbekende wereld van het verre Oosten. En toch, ondanks de moeilijkheden, wordt het Woord des Heren verkondigd en die verspreiding is mogelijk vanwege het belangrijke werk van de "World Home Bible League". We hoorden rapporten vanuit alle werelddelen. De Bijbel wordt vertaald in vele talen en het centrum in Chicago, waar al het drukwerk en het bindwerk wordt verricht tegen een minimale prijs, verzet bergen werk, werk dat gedaan wordt uit liefde voor de Koning der Koningen en Heer der Heren. Inderdaad, het motto van de vereniging wordt meer en meer waar: "Ons veld is de wereld — ons zaad is het Woord."

Voldaan en verheugd konden we weer huiswaarts gaan met nieuw enthousiasme, met dank aan God voor de bewaring en verspreiding van Zijn Woord en met meer waardering voor de "World Home Bible League", waar de "Canadian Home Bible League" een onderdeel van is.

(Rev.) H. R. De Bolster.

REFORMATION RALLIES

Subject:

"Luther and the Bible"

Speaker:
Mr. Wm. Chapman, founder of the World Home Bible League, Chicago, Ill., U.S.A.

Monday, October 25th:
LETHBRIDGE, ALTA.,
Christian Reformed Church

Tuesday, October 26th:
NOBLEFORD, ALTA.,
Christian Reformed Church.

Wednesday, October 27th:
CALGARY, ALTA.,
Emmanuel Chr. Ref. Church.

Thursday, October 28th:
CENTRAL ALBERTA RALLY,
Red Deer Chr. Ref. Church

Friday, October 29th:
GREATER EDMONTON RALLY,
Third Chr. Ref. Church, 9904 - 106th Ave., Edmonton.

Saturday, October 30th:
NEERLANDIA, ALTA.
Christian Reformed Church

Speaker:
Rev. J. Quartel of Hamilton, Ont.

Monday, October 25th:
LINDSAY, ONT.
Christian Reformed Church

Tuesday, October 26th:
PETERBOROUGH, ONT.
Christian Reformed Church

Wednesday, October 27th:
BOWMANVILLE, ONT.
Christian Reformed Church

Thursday, October 28th:
TORONTO, ONT.
Rehoboth Chr. Ref. Church,
800 Burnhamthorpe Road.

Speaker:
Mr. Wm. A. Ackerman, International Director of the World Home Bible League, Chicago, Ill., U.S.A.

Monday, October 25th:
STRATHROY, ONT.
Christian Reformed Church.

Tuesday, October 26th:
TRENTON, ONT.
Christian Reformed Church

Wednesday, October 27th:
GREATER HAMILTON RALLY
Mount Hamilton Chr. Ref. Church, 1415 Upper Wellington Street, Hamilton, Ont.

Thursday, October 28th:
BRAMPTON, ONT.
Christian Reformed Church

Friday, October 29th:
JARVIS, ONT.
Christian Reformed Church

Sunday, October 31st:
YOUTH RALLY, HAMILTON, ONT.
Immanuel Chr. Ref. Church, Mohawk Road, Hamilton, Ont.

Monday, November 1st:
LONDON, ONT.
Christian Reformed Church,
513 Talbot Street, London, Ont.

Sponsored by
THE CANADIAN HOME BIBLE LEAGUE.
(Ingezonden Mededeling)

Uw kostbaarste Kerstgeschenk - -
Een bezoek bij Uw familie thuis!

Sla nogmaals de blijde aankomst van Sint-Nicolaas gade, hoor het gejuich van de kinderen en evenzeer de volwassenen als hij majestueus de gangplank afloopt. Sluit U aan bij de stoet als hij schrijlings op zijn schimmel rijdt met Zwarte Piet aan zijn zijde onder het gelui van kerkklokken en het geschal van fanfarekorpsen.

1. **Laat KLM U daarheen vliegen.** Profiteer van KLM's lage tarieven, het 21-daagse excursietarief, dat geldig is indien U van 14 tot 21 dagen overzees bent. Van Montreal naar Amsterdam is $347 ($38 hoger in de periode van 8 november 1965 tot 10 februari 1966).

2. **Reizen tegen het gewone Economietarief.** Het geeft U aanspraak om Uw overzees bezoek tot over een geheel jaar uit te strekken. Het tarief van Montreal naar Amsterdam is $445.

3. **Wanneer U per KLM reist,** bent U verzekerd van uitstekende aansluitingen vanuit Amsterdam. En er zullen meer KLM straalvluchten van Montreal naar Europa zijn dan ooit tevoren.

4. **KLM personeel aan boord zijn experts** om te zorgen dat U zich volkomen thuis voelt. Zij zijn vriendelijk, hoffelijk en spreken meerdere talen zodat er altijd iemand is die Uw taal kan spreken.

5. **KLM heeft kantoren over geheel Canada.** En het heeft vele reisbureaux aangewezen. KLM beveelt U aan om naar een aangewezen reisbureau te gaan. Hun deskundig advies zal U met al Uw reisplannen helpen en ervoor zorgen dat Uw trip zonder problemen is.

- -

Travel Information Department
KLM Royal Dutch Airlines,
635 Dorchester Blvd. West,
Montreal, Quebec.

Gelieve mij brochures te zenden over:
.... KLM's Betaal-Later Plan
.... Goede Reden om KLM te vliegen

Hr./Mevr./Mej. ....
Adres ....
.... Telefoon ....
Mijn Reisbureau is ....

KLM
ROYAL DUTCH AIRLINES

HD

Houdt het luchtig . . . met

FIVE ROSES

de luchtige bloem voor alle doeleinden geschikt

Wat U ook maakt . . . brood, gebak, taarten of deeg . . . U zult beter resultaten met Five Roses Bloem voor alle doeleinden geschikt krijgen. Wij garanderen het. Uw baksel valt zo luchtig uit . . . het zweeft bijna weg!

Huron County needs an experienced business man to represent them at Ottawa

VOTE

McKinley	X

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.
Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Zoals beloofd, zullen we ons deze maal weer verdiepen in een brief, die binnenkwam n.a.v. wat in deze kolommen gezegd werd over het moeilijke probleem: hoe bereiken we in dit land de ongelovige? Eerst heb ik hier echter twee verzoeken om correspondentie. Mag ik die even afhandelen?

No. 1 is een verpleegster uit Michigan, Christian Reformed en 27 jaar oud. Zij heeft H.B.S. gehad, schrijft zij, en heeft geen bepaalde voorkeur voor Hollands of Engels. Graag zou zij een briefwisseling aanknopen met een jongeman, zo rond de dertig, die van reizen, sport en knutselen houdt.

No. 2 is een C.C.-lezer in Nederland, 38 jaar oud, die zoekt naar een Canadese correspondentievriendin. Hij kent ons land, want hij woonde hier zeven jaar, maar zag zich door tegenslag genoodzaakt naar Holland terug te keren. Hij kan schrijven in het Engels, Hollands of Duits. Of hij plannen heeft om terug te komen? Ik weet het niet. Te oordelen naar zijn brief is hij echter niet helemaal "happy" in ons oude vaderland. Desgewenst kan men nadere inlichtingen over hem inwinnen op een adres in Manitoba. Reacties op deze twee verzoeken aan "De Schemerlamp", s.v.p., per adres Calvinist-Contact.

Zo, en nu met volle kracht vooruit! Hier is een uitvoerig schrijven van onze lezer Mr. M., ergens in Ontario. Het was zo uitvoerig, dat we wel hier en daar een stukje moesten weglaten, maar alle hoofdpunten zijn aanwezig en werden door mij van een nummertje voorzien. Dit om de zaak overzichtelijker te maken. Mr. M. schreef:

"Het gebeurt niet dikwijls, dat ik behoefte heb om de pen op te nemen, doch n.a.v. de artikelen, die van tijd tot tijd ons worden voorgelegd in C.C. door de bijdragen van de schrijfster Saskia in Onder de Schemerlamp, wil ik iets naar voren brengen n.a.v. de schemerachtige opvattingen in het laatste artikel vervat. 1) Allereerst wanneer gevraagd werd, waarom de Christian Reformed broeders zo zelfverzekerd zijn, dat hun kerkgemeenschap de enige ware is. Wel, de kwestie is deze, dat nog steeds het onderscheid tussen de ware en de valse kerk, zoals ons dat van der jeugd af geleerd is, duidelijk wordt aangegeven in onze Geloofsbelijdenisartikelen. Welke heden nog bij de voortduur als richtsnoer gelden omtrent de welgefundeerde schriftuurlijk omlijnde overtuiging, die onze kerken als de hunne hebben aangenomen en beleden, en bij welke belijdenis tal van generaties hebben geleefd en zijn gestorven.

Nu stem ik gaarne toe, dat er aan de Chr. Reformed kerken vele tekortkomingen kleven, dat er zich veel zondigs in voordoet, dat het zeer wel kan lijken alsof menselijke driften en motieven in vele opzichten de boventoon hebben, instee dat de geest van Christus de passies stuurt en drijft. Doch ik wens tevens met grote nadruk te beweren, dat in vergelijking met talloze andere kerkelijke instituten de Christian Reformed Church, in Canada zowel als in Amerika, nog steeds voor de goed onderlegd oprechte schriftgelovige de meest zuivere openbaring is van het lichaam van Christus.

2) Nu kan het best wezen, dat de vrienden van Saskia dit een eigengewaande zelfverzekerdheid wensen te noemen. Doch een zelfverzekerdheid met betrekking tot de rijke reformatorische erfenis, die wij in deze kerken bezitten, mag absoluut geen kwaad en zou zeker aan te bevelen zijn, als dit voortkomt uit een schriftgelovig overtuigen. Het zou zeer toe te juichen zijn, als men zich meer tijd gaf om bij vernieuwing kennis te nemen van de historische betekenis en de heroieke strijd van het reformatorisch Calvinisme, toen onze kerken streden voor de zuiverheid van het Woord des Heren op de kansel en de hogescholen. Dit lijkt beter voor zegenrijke vruchten in het volksleven dan de sentimentele argumenten met betrekking tot samenwerking met andere kerken en secten etc.
3) Men begrijpe mij echter niet verkeerd, alsof ik het bestaan van deze kerken of secten zou willen betwisten en hieraan niet de minste waarde zou toekennen. Ook al wordt in tal van deze kerken het Woord verkondigd "onder een deksel". Hiermee in vrede te leven is mijn oprechte wens en bede. Doch samenwerking? op welk gebied? op wat voor manier in samenwerking het evangelie uitdragen? naar wiens overtuiging? Ik geloof, dat we voorshands dit uitsluitend kunnen beperken tot de activiteiten van het Canadees of Intern. Bijbelgenootschap. Voor de rest is de historie daar om aan te tonen, dat samenwerking zonder de eigen integriteit te verliezen practisch onuitvoerbaar is.

4) Vervolgens zit Saskia met het probleem van het meenemen van andersdenkenden naar onze kerken door huwelijk of anderszins. Vooral van degenen, die dan met een stomverveeld gezicht zitten te kijken, omdat ze er geen woord van begrepen hebben. Dit is echter nog geenszins het grootste probleem, doch hoe een jongevrouw van zogezegd Calvinistische levensovertuiging zich kan aangetrokken voelen en in het huwelijk verbinden met een andersdenkende of erger nog, met een ongelovige. En vervolgens die mee naar haar kerk neemt om hem zo mogelijk nog iets bij te brengen van de grondwaarheden van het christelijk geloof. Deze jongevrouw had zich verre moeten houden, uit geloofsovertuiging, van een verbintenis, waarbij de Here werd buitengesloten, en had beter gedaan met haar affecties te zoeken op "de Erve des Verbonds". Wanneer onze jonge mensen niet van het zelfde gevoelen zijn ten aanzien van het heil in Christus, hoe zal men dan het leven door met zijn talloze problemen, hoe zal men beoefenen de ure van het gebed, voor de kinderen, voor de kerk, voor vrienden, voor zieken, etc.?
5) Doch wanneer men beide is opgegroeid in, en een levend lidmaat der Kerke Christie is, onderricht in de zuivere leer der zaligheid door de prediking des Woords en der Heidelbergse Catechismus, dan is noch de prediking des Woords noch de prediking der Catechismus Latijn of Frans of wat dan ook. Doch dan is dat taal des Heils, welke door het gelovig hart wordt opgevangen en door een opmerkzaam oor wordt ingedronken. Dan behoeft men in het geheel niet verslagen uit het kerkgebouw te komen, omdat dit levende taal is. Dan is het voor de dominee niet nodig om zich in alle bochten te wringen om deze andersdenkenden of helemaal niet denkenden halverwege tegemoet te komen, opdat ze er wat "aan zullen hebben". Hoe men er toe kan komen om een kerkdienst een verstoppen te noemen onder een berg van onverstaanbare uitdrukkingen en klakkeloos gezongen hymns, is moeilijk te begrijpen. De ervaring in het huis Gods is nog steeds, dat "men hoort der vromen tent weergalmen, van hulp en heil ons aangebracht".
6) Ik kan me voorstellen, dat ik beschuldigd zal worden van alleen bedacht te zijn op eigen zieleheil en dat van onze verbondskinderen.

(Vervolg op pag. 6)

HOLLAND LIFE

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:

TORONTO
2145 Avenue Road
485-9406

TORONTO
2828 Bathurst St.
RU 7-5637

HAMILTON
20 Tisdale Street S.
JA 8-0147

LONDON
150 Elmwood Ave.
GE 8-8439

Kantoren:

MONTREAL
3600 Van Horne
731-9421

VANCOUVER
302 - 1237 Burrard St.
683-9685

NEW WESTMINSTER
704 Sixth Street
526-4494

EDMONTON
9924 - 106th Street
429-3381

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVOORZIENING

WIJ kunnen wel zeggen

KIJK, ZO BRANDEN

RITMEESTERS!

maar weet U er dan alles van? Neen! 'n Ritmeester moet U roken. Geniet van het weelderige aroma en U weet hoeveel meer U met RITMEESTER geniet van Uw zelfde sigarengeld!

Niet voor niets is RITMEESTER de meest gerookte Nederlandse sigaar in Canada.

"ELK RITMEESTERMERK EEN MEESTERWERK"

Sigaren:

Half Corona	5	$ .65
Capo	10	1.15
Chic	10	1.25
Miranda	10	1.50
Parmant	10	1.55
Fiat	10	1.90
Major	10	2.—
Ideaal	10	2.—
Gracia	10	2.50

Cigarillos:

Saluto	10	$ .55
Quick	10	.60
Page	20	1.15
Livarde	20	1.39
Ritme	20	1.80
Pikeur	20	1.95
Regio	10	1.10
Rozet	5	.55

ALLEEN-IMPORTEURS:

VAN'S Importing Limited

BOX 826 — HAMILTON, ONT.

Standaard uitrusting: een banklening

Het is bijna een standaard gewoonte voor de mensen geworden om naar hun bank te gaan voor de financiering van auto's of andere gezins-noodzakelijkheden. U hebt wellicht eveneens ontdekt, dat het een goede gedachte is om te lenen, daar waar U spaart. Het is vaak eenvoudiger, omdat de bank U reeds als een spaarder kent. En het is misschien ook wel voordeliger, omdat bankleningen goedkoop zijn. Indien U geld wilt lenen of geld wilt sparen, of voor welke andere bankzaak ook, dient U naar een plaatselijk erkende bank te gaan. Het is de enige plaats, waar U *al* Uw bankzaken kunt afdoen, onder eenzelfde dak.

DE "CHARTERED BANKS"
DIENEN WAAR U WOONT

Met 5.650 bijkantoren, verspreid over geheel Canada, brengen de (chartered) banken alle bankzaken binnen ieders bereik.

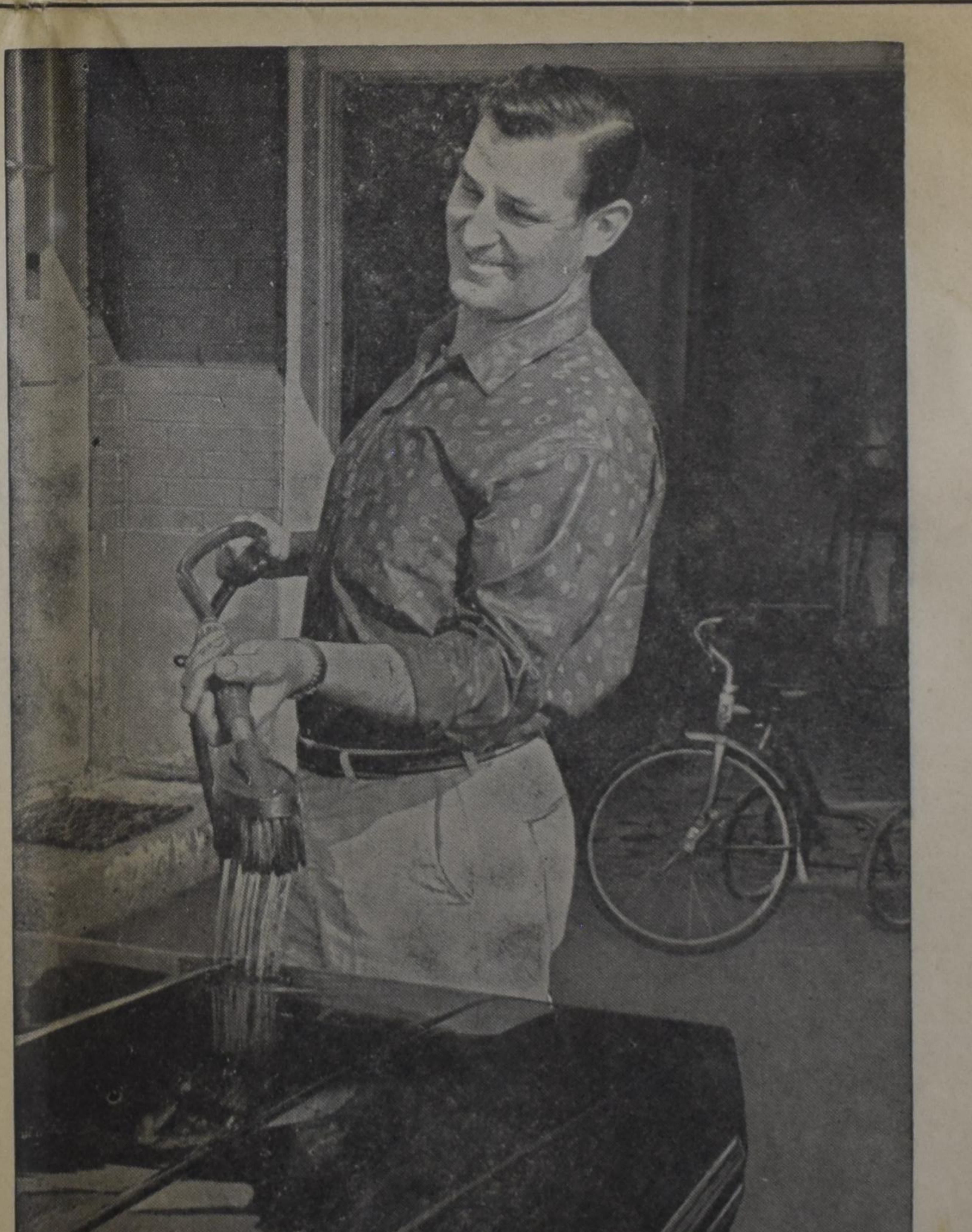

Een Historische Dag voor de A.R.S.S.

(Vervolg van pag. 1)

een theologische, philosophische en juridische opleiding, die hem wel bijzonder van dienst kan zijn bij het aanvaarden en vervullen van zijn bijzondere en veelzijdige taak. Zegene de Here Mr. Bernard Zijlstra bij de verdere voltooiing van zijn studies.

Maar het welslagen van de plannen tot de voorbereiding en de opening van het Christelijk (gereformeerd) instituut, dat dus nu goedgekeurd is, hangt geenszins alleen van de heer Zijlstra af. Het hangt ook af van de verdere ontwikkeling en groei van de vereniging. In zijn begroting sprak de heer G. van de Zande over grote en zelfs, gezien onze geringe kracht, fantastische bedragen. Het werk voor en van het instituut zal in 1966 en in 1967 tot augustus 1968 een bedrag van $56.000.— moeten kosten boven de $25.000.— die nodig zijn voor de werkzaamheden van de vereniging op de tegenwoordige schaal. Om dit te bereiken zullen vele leden en begunstigers moeten worden gevonden. Het bestuur van de vereniging heeft daartoe een speciale commissie voor de propaganda in het leven geroepen, waarvan het nieuwe bestuurslid, Ds. M. de Vries, predikant van de **Rehoboth Christian Reformed Church** in Toronto de samenroeper is.

Daarnaast stelt de vereniging zich voor onmiddellijk — zo de geschikte persoon gevonden kan worden — een **development director**, een vrijgestelde of directeur voor de uitbouw van de vereniging zelf, aan te stellen. Deze persoon kan dan in nauwe samenwerking met de bijzondere commissie voor propaganda hard aan het werk gaan als wegbereider voor Mr. Zijlstra en het wetenschappelijk instituut. De naam van de tweede hoogleraar is nog niet bekend.

Dr. Schrotenboer besloot met een krachtige opwekking tot alle aanwezigen om de vereniging te steunen. Er is plaats voor blijdschap en reden om moedig voorwaarts te gaan, ook al is de hele wereld tegen ons, zei hij ten besluite.

Onmiddellijk daarna werd de spreker Professor Dr. H. E. Runner door de voorzitter ingeleid, die vervolgens zijn gloedvol betoog hield over **Christ's Call: Reformation in Learning, dat is: de Oproep van Christus tot de reformatie van het wetenschappelijk denken.**

Dr. Runner begon met zijn gehoor enkele ervaringen te vertellen van de afgelopen zomer. De A.R.S.S. heeft haar activiteit in het les geven aan studenten en onderwijzers gedurende de afgelopen zomer bijna verdubbeld.

Dikwijls hadden professoren en docenten de gedachte dat zij op een volgende conferentie niet meer in staat zouden zijn dat enthousiasme te wekken voor de reformatie van het wetenschappelijk denken, dat wenselijk geacht moet worden. Maar op elk van deze bijeenkomsten voltrok zich weer dat wonder. Sommigen ontvingen de woordvoerders van de beweging erg critisch en iemand gewaagde zelfs van het feit dat hij niet gediend was van de sentimentele hocuspocus van de A.R.S.S. Maar langzaam maar zeker voltrok zich een verandering in de waardering van de hoorders en die eerst niet geïnteresseerd waren, werden later zeer enthousiast. Telkens weer was er dit wonder, niet gewerkt door de magie van personen, maar door de kracht van het Woord Gods.

Eén van de zegeningen die de A.R.S.S. deze zomer had gebracht in vele gezinnen, was, volgens Dr. Runner, dat de communicatie tussen ouders en studerende kinderen werd hersteld. In dit verband sprak hij uitvoerig over de moeilijkheden van de emigratie. Bij het komen naar dit land namen onze immigranten veel wijsheid mee. Maar velen waren niet in staat deze wijsheid in de taal van het land door te geven aan hun kinderen, laat staan uit te dragen in wijdere kring. En zo leek het wel eens of de inzichten, die in Nederland gewonnen waren bij het einde van de vorige eeuw, hier in Canada, in de twintigste eeuw, verloren zouden gaan, zonder vrucht te dragen. Maar nu het instituut er komt, nu betekent dit ook, dat een school zal worden gebouwd die het humanisme van meet af en radicaal wil tegenspreken.

Zoals de inzichten van het Nederlandse calvinisme hier op de achtergrond geraakten, zo ging het ook in de geschiedenis met het diepe en schriftuurlijke inzicht van de reformatoren en met name van Johannes Calvijn. In de zeventiende eeuw ging veel van de reformatie-winst voor heel het leven verloren en nam de scholastiek van de Rooms-Katholieke Middeleeuwen de leiding ook op het protestantse erf. Die scholastiek was ook zo sterk en had ook zo'n machtige traditie. Zij heeft haar karakter gedrukt op het leven en de leer van de Puriteinen, die daarom niet in staat geweest zijn — ook niet in de nieuwe wereld — het erfgoed van de Reformatie ongeschonden te bewaren. Veel van deze erfenis werd vergeten en verloor zijn invloed. Het bestaande Christendom kon daarom niet meer verstaan wat Christelijk wetenschappelijk denken was en nam dikwijls de toevlucht tot het systeem van de synthese — de samenstelling en samen-voeging van humanistische elementen met Christelijke elementen, een samengaan van de rede voor het wetenschappelijke en practische leven en het geloof voor het geestelijke leven en het behoud van de ziel.

Wat tegelijkertijd verloren ging, aldus Dr. Runner, was het verstaan van de openbaring Gods en van God's Woord. De Bijbel dreigde inderdaad een papieren paus te worden en dus zijn levende en levenwekkende kracht te verliezen. Al de stemmen van God's Woord en Openbaring kwamen tot de mens, in de natuur, in de Christus der Schriften en in de Schriften van de Christus, maar de mens hield zich doof of luisterde verkeerd en kwam tot foutieve of onjuiste conclusies. Men kan dat wel zien in de wereld van vandaag. Ook in de universiteit weet men niet meer wie de mens is. Hij wordt dikwijls gereduceerd, teruggebracht tot een enkele functie. De mens, zo heet het dan, is een redelijk dier (levend wezen), de mens is alleen maar sexualiteit, zeggen anderen, of volgens weer anderen, is hij een economisch wezen of, zoals bij het communisme, niets dan materie. Wat in het hoofd gedacht wordt is een noodzakelijk gevolg van de stofwisseling in de maag. Hij is wat hij eet.

In deze wereld is de reformatie van het wetenschappelijk denken een eerste vereiste. De strijd moet worden gestreden tegen het verwereldlijkte denken en tegen het synthese-denken van vele Christenen, die niet goed doorzien wat er werkelijk aan de hand en aan de gang is in ons en rondom ons.

Men mag daarom de A.R.S.S. niet veroordelen als een enge beweging gegrond alleen en uitsluitend op de Wijsbegeerte der wetsidee. Als er een andere wijsbegeerte zou komen, die ook recht kon maken op de naam "christelijk", dan zou er niet de minste twijfel bestaan of deze wijsbegeerte aanvaardbaar zou zijn in de kringen van de A.R.S.S. Maar om het wetenschappelijk denken te dienen met reformatie is het absoluut noodzakelijk op wijsbegeerte de nadruk te leggen. Wijsbegeerte is de wetenschappelijke articulering van het geloof. Christelijke wijsbegeerte is daarom niets anders dan een geloofsbelijdenis in de taal van de wetenschap. Christelijke wijsbegeerte is nodig, omdat zij het belijden van de kerk brengt in de college-zaal van de universiteit.

De rede van Professor Runner werd met grote aandacht gevolgd.

Het was jammer dat er geen bespreking kon worden gegeven — ik veronderstel om des tijds wille — noch voor het rapport van Dr. Schrotenboer noch voor de rede van Professor Runner. Daardoor scheen er iets te ontbreken.

Het was ons een bijzondere vreugde op deze vergadering ook Ds. H. Van Andel te zien, de pastor van de tweede Christian Reformed Church van Bowmanville, die om gezondheidsredenen als bestuurslid moest bedanken en spoedig Ontario hoopt te verlaten om naar B.C. terug te keren. Ook hoorden we in de morgenvergadering dat de heer P. Speelman, die de eerste voorzitter van de vereniging geweest is en vanaf het begin in de beweging met grote ijver heeft meegewerkt, zijn ontslag had aangevraagd uit het bestuur, omdat ook hij meende zich te moeten terugtrekken. Voor de twee opengevallen plaatsen werd slechts één nieuw bestuurslid gekozen, nl. Ds. M. de Vries, zoals we reeds mededeelden. In de ledenvergadering des morgens werd grote waardering uitgesproken voor het vele dat zowel door Ds. Van Andel als door de heer Speelman gedaan is voor de vereniging. Waarvan acte.

R. Kooistra.

The Canada Pension Plan

en zijn baten

Wat het Canada Pension Plan voor mensen zoals Esther Meyer, een 50-jarige eigenaar van een kleine winkel, die $5800 per jaar maakt betekent, wordt hieronder uiteengezet.

Indien Esther dit bedrag in haar zaak blijft verdienen totdat zij 65 jaar oud is, dan kan zij en haar echtgenoot, die invalide is en niet kan werken, een pensioen inkomen verwachten van $104.17 per maand uit het Plan en $75 aan ouderdomsrente — een totaal van $179.17 per maand.
Wanneer haar echtgenoot pensioen ontvangt zal hun inkomen $254.17 per maand bedragen.

Indien Esther een bepaald tijdstip na 1967 zou komen te overlijden, daarbij tot aan haar dood hebbende bijgedragen, zal haar echtgenoot een invalide weduwnaarspensioen van $64.06 per maand krijgen totdat hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt. Op dat tijdstip of indien hij reeds 65 jaar is bij het overlijden van Esther, zal zijn pensioen onder het Plan $62.50 per maand bedragen plus de ouderdomsrente van $75 per maand.
Bij het overlijden van zijn vrouw, zal de heer Meyer tevens in aanmerking komen voor de uitbetaling van een som ineens van $500.

Alle baten onder dit Plan zullen hun waarde blijven behouden
De feitelijke uitkeringen zullen waarschijnlijk hoger liggen dan diegenen die hier zijn aangegeven, aangezien uitkeringen zullen worden aangepast om aan wijzigingen in de kosten van levensonderhoud tegemoet te komen vóórdat zij worden uitbetaald, en aan veranderingen in de kosten van levensonderhoud nadat zij betaalbaar zijn gesteld.

Wat zal het Plan U kosten?
Indien U, zoals Esther een zelfstandig inkomen van $5800 per jaar hebt, dient U $158.40 per jaar te betalen hetgeen 3.6% van $4400 is, het maximum bedrag waarvan premies verschuldigd zijn.
Betaling zal in termijnen geschieden op dezelfde wijze als U Uw inkomstenbelasting betaalt.

Deze advertentie is een uit een serie betrekking hebbende op sommige van de belangrijke baten van het Canada Pension Plan naar individuele omstandigheden.

Uitgegeven op
last van de Minister van Health and Welfare, Canada,

Hare Exc. Judy LaMarsh.

Holland

De prijs van de 21-daagse retours gaan 5 november met $38.00 omhoog tot 15 februari, 1966.

Boek dus nu voor Uw 21-daags retour naar Holland.

Retour Montreal—Amsterdam
$347.00.

LUCAS KOOPS, Manager.

VALENTINE TRAVEL Service 485-0336
1642 Bayview Av, Toronto 17 Ont.

Mannenpraat

"VRAAGT U NOG MAAR EENS . . ."

Leonard Huizinga heeft eens verteld, wat men ten antwoord pleegt te krijgen, wanneer men aan een Amsterdammer de weg vraagt. Dan wordt dat meestal een dergelijk betoog: "Ziet U die brug daar? Nou daar gaat U niet over! Kijk, U gaat hier die gracht langs. Of nee, 'k zal 't u nog veel duidelijker maken. U slaat links af. Nee, wacht 'es effe, U ken nog beter hier meteen rechts. Of nee, dat vindt u toch nooit. Het beste kan u hier rechtuit gaan en dan verderop schuins oversteken. Dan komt u bij zo'n groot huis met zo'n dinges en daar vraagt u nog maar eens."

Wij moesten hieraan denken toen ons eens door een "born Canadian" gevraagd werd naar het verschil tussen vier kerken die alle het woord "Reformed" in hun naam hebben. Je begint dan te praten over de "secession of 1834", je tracht de woorden "Dolerende kerken" te vertalen met "mourning churches, je kunt moeilijk woorden vinden om uitdrukking te geven van wat er gebeurd is in 1892, tenslotte kom je bij het jaartal 1944 en probeert een verklaring te geven van wat "presupposed regeneration" inhoudt. En als je dan tenslotte alles hebt gezegd blijkt het dat je met al je goede bedoelingen iemand van de wal in de sloot hebt geholpen. Dat heel die toelichting inplaats van een wegwijzer een barricade is geworden en dat je niet verder bent gekomen dan die Amsterdammer met zijn: "dat vindt u toch nooit" en "dan vraagt u verder nog maar eens".

Het zijn zeker niet alleen de Reformed churches die verdeeld zijn; in een Handbook of Denominations in de U.S.A. worden 26 kerken opgesomd die zich Baptist noemen, maar daar worden wij niet beter door.

Wij zijn druk bezig om belangstelling op te wekken voor onze arbeid op het maatschappelijk terrein, wij trachten onze medeburgers er van te overtuigen dat onderwijs nooit neutraal kan zijn, maar in ons pogen om te komen tot eenheid der kerk vallen wij onszelf telkens in de rede en zijn voor onze "neighbours" even duidelijk, als die Amsterdammer met zijn "huis met zo'n dinges".

Als mannenverenigingen staan wij weer voor een nieuw vergaderseizoen. Hebben wij op het rooster van voorgestelde werkzaamheden ook een datum gereserveerd voor het samen spreken over wat ons verdeelt?

A. Goossen,
21 Lawson Drive,
Chatham, Ont.

Inzendingen voor deze rubriek aan Mr. T. Schinkel, R.R. 1, Amherstburg, Ont.

Scandinavian Teak Furniture

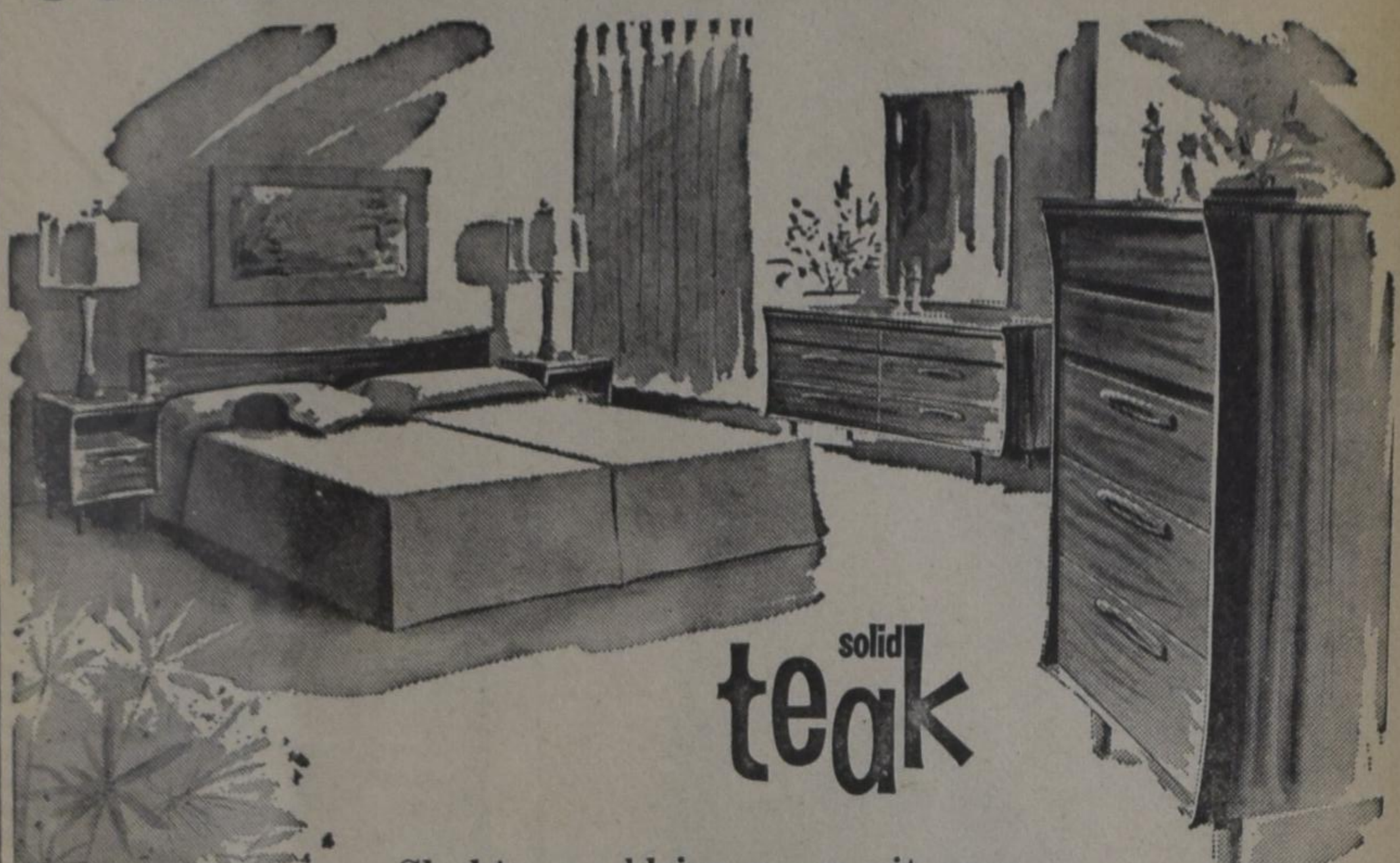

Slechts een kleine greep uit onze

grote sortering CANADESE en SCANDINAVISCHE MEUBELEN

KAMER VOORRADIG IN: • DOUBLE DRESSER • TRIPLE DRESSER • LOW CHEST • HIGH CHEST • DOUBLE BED • HEADBOARD ONLY

KNOB HILL FURNITURE AND APPLIANCES LTD.

2623 EGLINTON AVE. E.
SCARBORO, TORONTO
AM 7-3381

OX 9-3741

1597 ISLINGTON AVE. N.
REXDALE, TORONTO
741-3420

Canadian National Railways

Treinreis Koopjes

en vriendelijke bediening in alle 10 provincies

Doe Uw voordeel met de beste treinreis koopjes van CN's lage Rode, Witte en Blauwe tarieven. Maaltijden zijn gratis voor hen, die in slaap- of parlor wagons reizen. U kunt nog meer besparen indien U de slaapgelegenheden met anderen deelt. Speciale tarieven voor kinderen tussen 5 en 12 jaar oud. U mag 150 lbs. bagage meevervoeren.

Zie deze lage Rode enkele reis tarieven:

Tussen TORONTO en:		Tussen MONTREAL en:	
Windsor	$ 5.20	Ottawa	$ 2.90
Saint John	$ 18.00	Halifax	$ 15.00
Saskatoon	$ 27.00	Winnipeg	$ 23.00
Calgary	$ 33.00	Edmonton	$ 34.00
Victoria	$ 47.52	Vancouver	$ 43.00

Tussen WINNIPEG en:		Tussen VANCOUVER en:	
De Pas	$ 9.50	Kamloops	$ 5.90
Edmonton	$ 15.00	Edmonton	$ 14.00
Toronto	$ 21.00	Saskatoon	$ 18.00
Vancouver	$ 24.00	Toronto	$ 42.00
Halifax	$ 34.00	Halifax	$ 57.00

CANRAILPASS voor bezoekers uit Europa: een hele maand ongelimiteerd reizen in Canada, onverschillig waar, voor slechts $99.00.

Voor nadere inlichtingen kunt U zich tot Uw CN passagiersreisbureau wenden.

CN
CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Niemand is alleen

DOOR

ANNIE FERWERDA - VAN DEN BERG

(2)

Eenmaal heb ik liefgehad. Maar daarvoor en daarna heb ik altijd mezelf bespied. Als meisje maakte het me onhandig en onnatuurlijk. Als vrouw maakte het me cynisch, scherp en soms ook onbeheerst.

Ik was hartstochtelijk van aard. Waarom zou ik het ontkennen? Maar ik had een tegenwicht. Mijn schuchterheid. En hoewel ik de naam had heb ik nooit iets met jongens gehad wat het daglicht niet velen kon.

Als ik terugdenk aan die Indische jongen met dat bruine, Hollandse gezicht en die prachtige zwarte krullen. "Hij was op mij", zoals dat toen in onze klas genoemd werd, "en ik was op hem".

Nu ik zo dicht ben genaderd aan de laatste grens, nu zeg ik: hoe mooi was dat, hoe puur. We waren allebei zo verlegen, we keken alleen maar als de ander niet keek en het duurde weken voor hij me eens naar huis bracht. En toen zeiden we de hele weg geen woord.

Tot ik eens z'n postzegelverzameling mocht zien. Bij hem thuis. Van z'n moeder kregen we een kopje thee en een biscuitje met boter er op en daar weer een grote flik op. Het was een veilig feest met die moeder op de achtergrond.

Toen het Sinterklaas was kreeg ik een rode ketting van glas.

En in de Kerstvacantie verhuisde hij naar een andere plaats.

Het werd geen drama. Bewijs, hoe kinderlijk wij nog waren.

Wat is denken eigenlijk wonderlijk. Het gaat maar in je door. En vaak zo verwarrend, alsof je niet zelf denkt, maar iemand in je denkt.

Beelden flitsen aan, verspringen, veraf, dichtbij.

Een harmonicaliedje deint over de heide. Ik moet het al eerder hebben gehoord. Zo'n kleine verlokking in de zomeravond, simpel melodietje, een beetje weemoedig, een dag die als een open vraag verglijdt.

Ik zie al sterren. Hier dichtbij is een kampeerterrein. Ik denk dat nu het kampvuur brandt. Ik zie ze zitten, de jongens, de meisjes. De komende nacht heeft ze samengedreven, ze hangen op -lkaars schouders, moe van zon en spel en luisteren naar die ene. En ze vinden het leven mooi, zó mooi; het leven, dat eigenlijk pas goed begint . . . voor hen. En ik, die nauwelijks op de helft ben . . .

Nee, ik wilde aan Bert denken, die liedjes zong bij z'n gitaar en waar ik zo verliefd op was; zo verliefd als een meisje van zeventien maar kan zijn.

Met Bert was alles veel heviger. Toen sprak het bloed al een woordje mee. Maar het uitte zich in plagen, uitdagen, een week of langer wegblijven, toch weer terugkomen. Tot hij voorgoed wegbleef. Een meisje, ontmoet op Ameland; een meisje, al met het figuur en de ogen van een vrouw. Iedere avond huilde ik mezelf in slaap. Nooit, nooit zou ik meer gelukkig kunnen zijn . . .!

Bert, jij met die weerbarstige lok over je voorhoofd, — echt zoals het zijn moest! — jij, met je sterke, getrainde body; jij, met je donkere gezicht dat zo zelden lachte . . . — jouw speciale charme —.

Je viel voor het Vaderland, las ik jaren later. Je liet een vrouw na en twee kinderen.

Bert van de Born.

Jij weet al hoe het is, daarna . . .

Er is iets met mij gaande. De stilte is geen stilte meer. Weer zoveel stemmen. Allen spreken ze, het is zo moeilijk te onderschiden wie werkelijk iets te zeggen heeft.

Ik dacht dat ik het nu wel gewonnen had, dat ik mijn gemoedstoestand aardig in de hand had. Maar de ene dag is de andere niet.

Wat?

Het ene uur is het andere niet. En zelfs is de ene minuut niet de andere.

Er is een nieuwe beproeving bij gekomen. Dat ik me zo goed voel. Ik heb een heftig verlangen, weer in het leven te zijn, er echt, hlemaal in. Ik zou op reis willen gaan, nu werkelijk eenmaal Parijs zien.

Weet je nog, mijn vriend? Belofte maakt schuld. Maar wees gerust. Reeds lang geleden onthief ik je van die belofte. Maar wat kon je mij warm praten, jij, geluksvogel, die zo vaak en zo ver mocht gaan.

Nog geen week geleden besloot ik, nergens meer naar toe te gaan. Het viel mij niet al te moeilijk, juist omdat de mogelijkheid nog niet is uitgesloten.

Vanwaar dan plotseling die absurde gedachte alsof ik me haasten moet, alsof ik duizend en een dingen verzuimde?

Het Rijksmuseum bijvoorbeeld, wat zou ik daar graag nog eens naar toe gaan. Ik was er altijd te haastig. En nu heb ik immers tijd? Kostbare tijd.

O, nog eenmaal tegen dat goede, oude hart aan te leunen, dat enige hart, dat Amsterdam is. Waar mijn leven begon en al wat het inhield aan vreugde eu verdriet.

Vreugde . . . Verdriet . . .

Woorden om bedachtzaam uit te spreken. Woorden die je proeft, waarop je innerlijk antwoord geeft, licht, zwaar, tezamen toch goed.

Nu schiet mij een verlangen te binnen, een wat vreemd verlangen, dat ik lange tijd heb gekoesterd: begraven te worden bij het Leidse Bosje, ongeveer waar nu een borstbeeld van Arthur van Schendel staat. Een mooi plekje, temidden van de levenden. Niet zo alleen, dacht ik dan, tussen doden ben je zo alleen. En nog schrikt een kerkhof mij af. Het komt hoofdzakelijk door de grafstenen, geloof ik, waaruit zo vaak de vorm van een kist je aangrijnst. Ik heb er nooit iets van de opstanding gevonden. Alleen uitgestrekte lijken.

Inderdaad: lijken.

Ik weet toch dat de geest, dat, wat je eigenlijke wezen uitmaakt, daar niet verwijlt?

Maar waar dan wel? w a a r d a n w e l?
Is dat dan toch een vraagteken? Nog?
Te mogen leven is genade.
Te kunnen sterven is ook genade.
Blijft slechts dit ene: om die genade te bidden.
O God, wat kan ik anders dan bij U schuilen?

Het Joodse bruidje.

Ik zit hier en kijk naar haar. Direct vanaf het Centraal Station ben ik naar haar toe gegaan. Geen ander verlangen had ik dan dit. Omdat ik "'n beetje een flirt" was, denk ik. En ik nu m'n leven heb gehad. Oude vrouwen kijken graag naar een bruid. Ze kunnen zich dan verbeelden dat ze zelf ook eens zo geweest zijn. Ze gebruiken woorden als 'lief' en 'snoezig', maar ze bedoelen 'zo jong nog', 'zo teer als bloesem'.

Bloesem is blank. Ook als ze roze is. Ik denk dat ik roze bloesem geweest zou zijn. Als ik de kans had gekregen. Als ze niet dat stempel in me gedrukt hadden toen ik veertien was.

Ik weet nog dat ik het woord opzocht in het woordenboek. Ik wilde graag precies weten wat het betekende. Licht verliefde omgang, stond er.

Mijn Moeder was gestorven en mijn Vader vaak weg. Mijn enige en dertien jaar oudere zuster deed haar best. Maar ik miste een vertrouwde hand. Ik hunkerde naar wat genegenheid, van wie dan ook.

Natuurlijk realiseerde ik me dat toen nog niet. Zelf wilde ik ook graag lief voor iemand zijn. Maar Bertha, mijn zuster, was alleen maar groot en knap en handig. Bij haar ging nooit iets verkeerd en bij mij altijd. Bovendien, het was net of zij van een andere generatie was. De manier waarop zij 'zusje' kon zeggen, vergrootte de afstand tussen ons.

Bertha. En Simon, haar man. Wat zou hij genieten hier.

Een paar minuten heb ik naar het bruidje gekeken zonder haar te zien. Mijn gedachten dwalen vaak weg, de laatste tijd. Toch doordringt het mij dat ik in haar nabijheid ben.

Dit bruidje.

Ze heeft alles nog bewaard. Het is of ze in een onbewust gebaar haar schoot beschermt.

En hoe voorzichtig gaat hij, de Bruidegom, met haar om. Als kon één verkeerd gebaar haar breken.

Toch is hij de man, de sterkere. En het uur zal komen... Maar als het zó komt is het immers heerlijk?

Ik heb me nooit gegeven. Nee, nooit!

Heel scherp zie ik plotseling m'n eigen bleek bestaan tegen de gloed van Rembrandt's ziel. Dat is het: wanneer je in iemands werk hem zelf vindt; hervindt. De geest die het graf negeert.

Rembrandt was een begenadigde. Maar is het kind dat haar vijf snoepcentjes in de hand van 'die arme blinde man' laat glijden, dat niet? Ook zij heeft een medemens verwarmd.

En ik? Wat deed ik? Wat behoudt een ander van mij?

Niemand?

Is de wereld dan niet vol mensen? Vol eenzamen? Vol tobbers?

Had ik niet juist in m'n eenzaamheid goed voor een eenzame moeten zijn?

Zóveel warmte! En die niet weg te geven. Want het staat zo gek.

Ach . . .

Hoe heb jij er op gewacht dat ik me geven zou. Jij, die eens mijn bruidegom was.

Was je mijn bruidegom? Was je het in de volste, diepste betekenis? Of hoorden wij dan toch niet bij elkaar? Want ik ben zo bang dat je niet eens weet dat in die eerste huwelijksnacht iets in mij brak. Je nam mij, nog voor ik me gegeven had. En omdat je zoveel ouder was dan ik heb ik het je nooit kunnen vergeven. En dat ik het je nooit heb kunnen vergeven is het bewijs dat ik me aan jou nooit werkelijk gaf. Want dan zou er toch eens een nacht gekomen zijn die die andere had uitgewist.

Die nacht kwam nooit.

En nu zijn mijn dagen geteld, mijn dágen, en er zullen er ongetwijfeld zijn die zeggen dat ik meer met de eeuwige dingen moet bezig zijn. Alsof die los zouden staan van de aardse.

Nog leef ik. En misschien is het wel allemaal niet waar, misschien gebeurt er wel een wonder, misschien word ik wel weer helemaal beter.

Ik zou het over willen doen, mijn huwelijk, jij mocht dezelfde fouten maken, maar ik, al zou ik me dan maar eenmaal mogen geven, mogen weggeven aan jou, om het goed te maken, alles goed te maken.

Wij waren nooit een. Anders had ik je in het verdriet, dat toch het verdriet was van ons allebei, nooit kunnen slaan. Ik zag je als een vreemde, toen, als iemand die me kwaad had gedaan.

Balans opmaken. Wat is dat moeilijk. Gebeurtenissen zien er achteraf immers zo heel anders uit dan toen je er nog middenin stond? Zou ik het anders doen, een tweede keer, zonder de ervaring van thans, zonder de vrucht die verdriet afwerpt?

Een vrouw moest bruid kunnen blijven. Want is dit niet de vloek van ons aardse bestaan: dat inderdaad het verlangen mooier is dan het bezit? Omdat het bezit nooit vervulling is?

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rate below:

Birth-announcements $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢. For "letters under number" $0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

With thanks to God, we wish to announce the birth of our first child, a son,

WILLIAM THOMAS

Bill and Mary Van Delft

October 17th, 1965.

1058 Main St. W., Hamilton, Ont.

With gratitude to the Lord, we announce the birth of our son

JAMES ALBERT

A brother for John, Robert, Agnes and Fred.

Mr. and Mrs. D. Frankruyter

October 5th, 1965.

48 Mill St. S., Brampton, Ont.

The Lord willing, our beloved parents and grandparents

LUPPO BEREND ZUIDERVEEN
and
LEMIENA ZUIDERVEEN—WILTING

hope to celebrate their 30th wedding anniversary on November 1st, 1965.

That our heavenly Father may continue to bless and spare them for many years to come is the prayerful wish of their children and grandchildren.

Port Dover, Ont.:
Thea and Bert Pennings
Henry, Betty, Larry

Deep River, Ont.:
Ann and John van de Kemp
Ronnie and Jeffrey

Edwards, Ont.:
John and Tannie Zuiderveen
Debbie

Ottawa, Ont.:
Gayle and Roger Lanoue

Ottawa, Ont.:
Jack Zuiderveen

372 Wilmont Ave., Ottawa, Ont.

ROOM AND BOARD

for young man, in the neighbourhood of Chr. Ref. Church. 481 West 5th Street, Hamilton. Phone: 385-4273.

BAKERY FOR SALE

Wholesale - Retail in the Toronto-Hamilton area. Low downpayment. Owner retiring.

Write to Box 1835, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Op 9 oktober is in volle vrede van ons heengegaan onze lieve man, vader en grootvader

JOHN VEENSTRA

op de leeftijd van 67 jaar.

Rom. 10:10

Hillier, Ont.:
Geertje Veenstra-Dykstra
Bloomfield, Ont.:
Gail en Henry Wemekamp
Bloomfield, Ont.:
Harm en Jean Veenstra
Picton, Ont.:
Betty en Jim Zylstra
Brampton, Ont.:
Walter en Adry Veenstra
Hillier, Ont.:
Harry Veenstra
Oshawa, Ont.:
Andy en Ada Veenstra
Hillier, Ont.:
Bert en Jane Veenstra
Hamilton, Ont.:
Arnold en Dini Veenstra
en 28 kleinkinderen.

R.R. 1, Hillier, Ontario

---

130 ACRE DAIRY FARM

MET MELK CONTRACT

6 mijl vanaf Jarvis. 5 Kamer huis, grote barns, 30 stuks vee. Alle machineriën, bulk cooler, hooi en gras. Vraagprijs $30.000.— met $8.000.— down.

JACK BIJLSMA
Real Estate

1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3894

Wegens vertrek der tegenwoordige naar Nederland voor direct gevraagd een

FLINKE, NETTE JONGEMAN
op een
DAIRY FARM

vlak bij Lake Erie.

John Kater, Cold Spring Farms, Selkirk, Ont. Phone 776-2337.

FARMS FOR SALE

100 ACRE FARM with broilers contract for 8000 chicks. Easy terms. Very good buildings. Drayton district.

Also a 100 ACRE FARM for $21.000.—.

LUCKNOW, ONT.:
100 ACRE. Very good building. $18.000.—
100 ACRE. Good building. $15.000.—
100 ACRE. $11.000.—
200 ACRE. $26.000.—
350 ACRE. $60.000.—

40 Farms to choose from. Some with very low down payment. Some only $1.000.— down. We help you to get cows.

For service contact:

F. C. VAN EYL
BOX 193 — TEL.: 528-3618
LUCKNOW, ONT.

Agent for

JOHN BOSVELD
MEAFORD, ONT.

HULP IN DE HUISHOUDING GEVRAAGD

in moederloos gezin van 3 kinderen. Vlak bij Niagara Falls. Brieven aan: C. Bax, R.R. 4, St. Catharines, Ont.

Wanted

EXPERIENCED COUPLE
or
SINGLE MAN

on Dairy farm in Southern Ontario. Wages up to $300.— per month.

Letters under No. 1836 to Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Hi Neighbours!

As this is being written it will soon be Thanksgiving Day, and a time for serious reflection. There are very few of us, who have not a great deal to be thankful for, as you look around, you will have no trouble spotting someone who is in much less fortunate circumstances than you are. Or is there really anything for which you give thanks?

We are people of moods, and even this occasion may well depend on the state of the weather, our physical well-being and our constant worries.

Most of us, if we are honest, must admit that we practise a well-meant Thank-you Lord, but in actuality we could almost add a few postscripts: but please change this and fix that and lift that burden.

Thanksgiving Day is observed in most countries of the world, but we all have moments of deepest depression no doubt. when we think of how much anxiety there is in regard to the future, about what lies ahead for our children and grandchildren. Millions of words are printed each day with solutions for the world's ills. People of high and low degree alike seem to have a solution for the current problems.

Pope Paul made a special visit to New York, hoping to relieve some of the worries of the universe. He gave wise advice, and his words were heard, and will have been forgotten by millions of people already.

Today I was asked to buy a copy of the "Watchtower", the magazine of the Jehovah Witnesses. Talking with the man about the content of the little booklet, made me realize that his views on these modern problems were not so different from ours. But as we discussed closer cooperation between our faiths and our common goals, to combat the world's evils, we became further and further apart. He politely but rather quickly departed.

Later that same evening another booklet, or rather newspaper came in for attention. Several copies of the weekly newspaper of a University were given me and as I read them I became very much concerned. Among the articles in the paper one caught my eye. Undoubtedly because of the title: Pre-marital sex. The theme of several articles seemed to be based on this subject. It has suddenly been brought out in the open after being hidden for many years and now it is a sign of maturity to laugh it off, and the more one discusses it, the more we realize that it is high time Christians take a firm stand. We cannot ignore the facts any more, and Christians who have a leading position should inspire students to keep their standards high.

While reading this newspaper, I became very much aware of the lack among leaders in that line. The article I mentioned before quoted a few remarks made by a minister who is general secretary of the Student. Christian Movement in Campus. If his article is an example of the influence the Christian movement might have on students on campus, then Heaven help Christian Students. Disgusting, disgraceful are words I don't often use for men of this category, but he deserves everyone and I plan to write and tell him so, and I hope there will be many more infuriated parents who will do the same. It may help to stop him from further lowering standards.

It was a blessed relief to read two items from the Intervarsity Christian Fellowship group. They are active and I am sure they work to be a salting salt among the student body.

The University Religious Council at every University includes clubs of various faiths and we are very grateful the Calvinist Study group is among them, busy to help young people to become better Christians and also to appreciate and understand their Calvinistic faith.

More and more of our young people are availing themselves of the educational opportunities offered to them at Colleges and Universities today. Some of them have never known any environment except a Christian one, home, grade- and high schools, and for them College and University life is a terrific change and it will take strong Christian principles to stand up for what they were taught. They are of an age when questions arise, and they need all the help Christian leaders can give them. There are temptations on every side and the feeling of being far away from home and "who is to know" has weakened the strong will of many young people.

It is important for them to meet once a week with those of similar views who may be faced with problems like one's own.

Not all our young people are able to attend a Christian University or College, and we may be thankful these institutions of higher learning still have a Religious Council by which they are able to meet and discuss spiritual topics.

Education, it is a very important word today and every family meets its demands sooner or later.

It can not always be Christian education, but then there is the home in which education starts in the first place. Parents are there to teach a child his first steps, his first words, his first prayer, his first lesson in proper respect for other's property and feelings, and the first beginnings of patience and will power, the foundations for all these and more are laid in the home.

Now once more I return to the Jehovah Witness and his copy of the "Watchtower": family life is breaking down all around us he said and I had to agree. He had a solution which brought no argument from me either: a return to the Bible, to spiritual values.

Then we found the point which brought us in conflict again, of course, the interpretation he put on spiritual things was so different from ours. We must give our young people ammunition along when they set out on the road of life by themselves. They must fight against the temptations of the world which are so numerous and so dangerous

Let us urge them to take an active part in the religious clubs either at school or the nearest church they can attend. We worry about them while they are away from home, and yet when we read answers given by the young people in the "Young Calvinist" magazine for instance I am very proud to count them among the future of our church.

We have much to be grateful for.

The kindest regards to you all, from

Your Neighbour

Onder de SCHEMERLAMP

(Vervolg van pag. 3)

Dit is echter niet noodzakelijk het geval. De verbondsnaam schijnt zich trouwens ook niet meer te mogen verheugen in de onverdeelde sympathie. Integendeel, degenen welke aan deze rijkdom der genade wensen vast te houden, hebben kans om geestelijke egoïsten genoemd te worden en de naam van christen niet waard.

7) De opvatting om te houden hetgeen ze hadden, moet ook in meerdere of mindere mate de drijfveer geweest zijn van die Oldtimers gemeenten, welke als groep zich onthielden van ineensmelting met de bestaande Canadese en Amerikaanse kerken. Doch met al hun gebreken vasthielden aan de reformatorische grondslagen, zoals van ouds geleerd. Men zou dit in zekere zin een isolement kunnen noemen. Doch in dit isolement lag hun behoudenis. Zodat, toen de na-oorlogse emigranten zich hier metterwoon vestigden. deze zich onmiddellijk zagen opgenomen in een kerkelijk tehuis van geestelijk eensgezinden. Ook Saskia moet hiervan een dankbaar gebruik hebben gemaakt, dank zij de isolatie van enige langzaam levende oldtimers gemeenten. Hierzij tevens de aandacht gevestigd op de Amerikaanse Chr. Ref. Churches, welke bij de vestiging der Canadese kerken een medewerking aan de dag hebben gelegd, die uniek genoemd kan worden in de geschiedenis van welk kerkgenootschap dan ook.

8) Het is mijn oprechte voornemen om er hier bij Saskia en haar vrienden en iedere lezer van dit blad aan te dringen op een hernieuwde bezinning ten aanzien van onze kerkelijke belijdenissen en de geschiedenis der reformatorische kerken, waaruit wij zijn voortgekomen. Tevens een hechte band te bewaren met onze Amerikaanse broeders en onze kennis en ervaringen uit te wisselen. En eveneens indien mogelijk contact te zoeken met andere Calvinistengroepen, welke in principe met ons eensgeestes zijn, en welke in en buiten Canada en de V.S. nog vrij talrijk zijn. Dit alles lijkt me beter voor de principiële vorming dan het principeloos gekeuvel van verschillende medewerkers."

Dank voor Uw schrijven, Mr. M.,

Wegens gebrek aan plaatsruimte kan ik slechts in het volgende nummer hierop ingaan. Uw SASKIA.

A Real Good Business Opportunity

We offer for sale a SERVICE STATION with GARAGE and nice 3 BEDROOM BUNGALOW on first class location.
AFTER MANY YEARS OF SUCCESSFUL OPERATION, THE OWNER WANTS TO RETIRE.

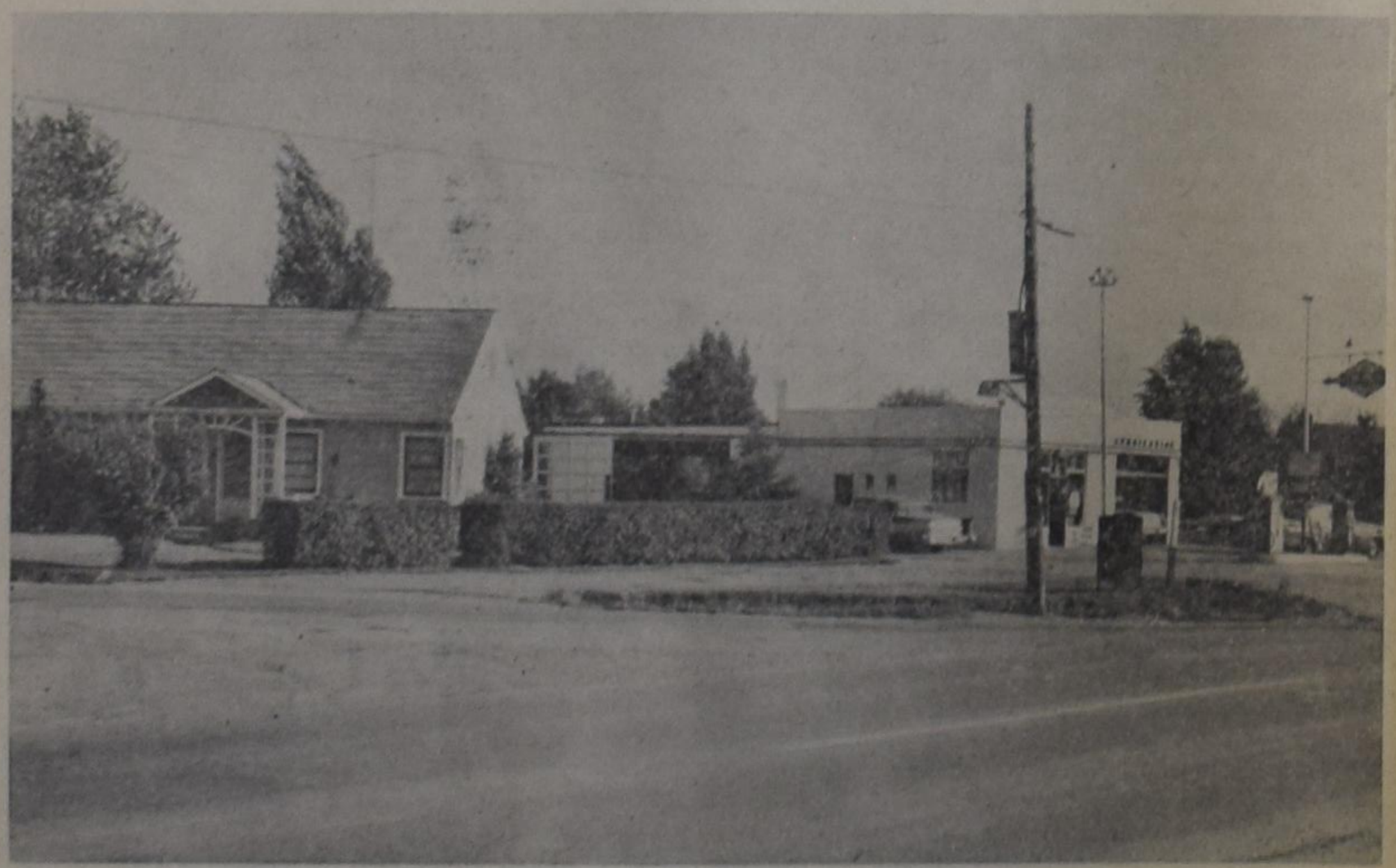

Complete list of all equipment, which is included, and statement of the large turnover is available.
In addition to the existing profitable business, there are many more possibilities to increase, yes, even NEW CAR DEALERSHIP.
ASKING PRICE ONLY $45,000.—. DOWNPAYMENT $10,000.—.
Owner is willing to hold back first mortgage of $35,000.— at only 6% with very easy terms.

FOR MORE INFORMATION, CONTACT:

K. KRAAY, Realtor
2 JULIANA CRESCENT — ST. CATHARINES, ONT. — PHONE 934-1813

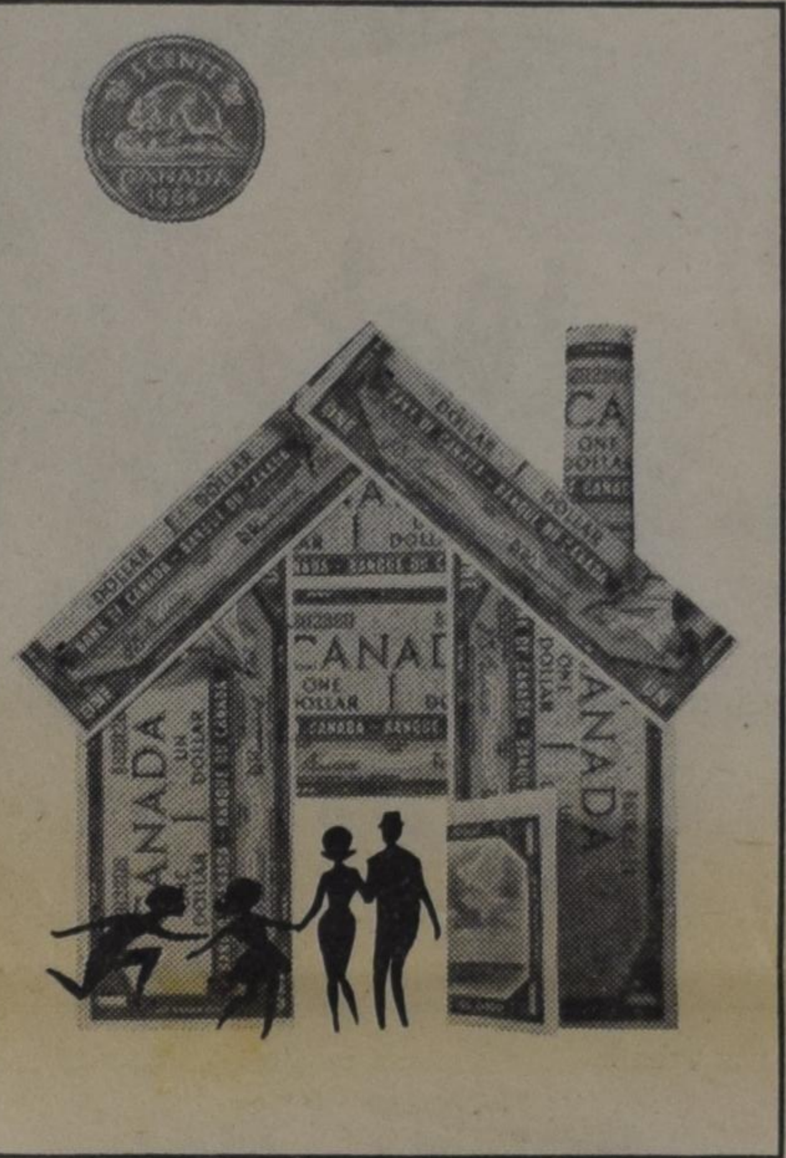

Behoort tot Uw dromen om Uw eigen huis te bezitten?

Zorgt dan dat het verwezenlijkt wordt! Ziet hoe Uw spaargelden groeien als U regelmatig stortingen verricht, verwerf regelmatig rente op een spaarrekening bij de Royal Bank.

ROYAL BANK
de bank voor de sparende man

DOUWE EGBERTS
Coopvaert

Zachte geurige pijptabak

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Emo, Ont., G. H. Polman te Prince George, B.C.

te Strathroy, Ont., A. G. Van Eek te Fort William, Ont.

te Grande Prairie/La Glace, Alta., D. Kwantes te High River, Alta.

Bedankt

voor Mountain Lake, Minn., H. Hollander te Neerlandia, Alta.

voor Brandon, Man., H. J. Kwantes te Ingersoll, Ont.

voor Calgary (Maranatha) Alta., R. Groeneboer te Vancouver (Bethel) B.C.

REV. IDZERD VAN DELLEN †

Op 7 oktober j.l. is de nestor van de Christian Reformed predikanten, Rev. Idzerd Van Dellen, in het ziekenhuis te Denver, Colorado, overleden. Hij bereikte de leeftijd van 94 jaar.

Rev. Van Dellen was Nederlander van geboorte en hij ontving zijn aanvankelijke opleiding aldaar. In 1895 werd hij in het ambt bevestigd in Maxwell City, New Mexico. Hij zou op 29 oktober a.s. zijn zeventig jarig jubileum als predikant vieren, waarvoor hij zijn preek reeds geschreven had. Deze preek zal hij niet meer kunnen houden, doch deze zal worden afgedrukt in het weekblad van de Christian Reformed Church, "The Banner".

Rev. Van Dellen heeft vrijwel tot het laatste toe actief deelgenomen aan het kerkelijk leven. De laatste tijd werd hij verpleegd in het ziekenhuis, doch daarvoor liet hij nog menigmaal van zich horen, zowel in de Nederlandse als in de Engelse taal.

In 1907 kwam hij naar Denver, Colorado, waar hij de First Christian Reformed Church tot 1940 heeft gediend. Na zijn emeritaat is hij in Denver blijven wonen.

CHRISTIAN REFORMED CHURCH STRATHROY, ONTARIO

A new milestone has been reached for the Christian Reformed Church in Strathroy, Ontario.

Organized in 1951 with approx. 35 families the church continued to grow till its present size, which was too large to give effective spiritual care.

Classis Chatham approved the request to organize the congregation anew into two separate churches. Officially this has taken effect on October 1, 1965.

Until suitable names have been chosen, they will be known as East and West.

The East congregation with 105 families, will remain in possession of the existing church building.

The West congregation with 110 families is presently engaged in calling a minister of the Word and has to build a church building in the future.

Both consistories have 8 elders and 4 deacons.

For the time being three services will be held under supervision of both consistories.

May God richly bless these two congregations, and use every member to the furtherance of His Kingdom.

Pastor for East: Rev. H. Vander Plaat. Clerk: J. Winterhof, R.R. 4, Komoka, Ont.

Counsellor for West: Rev. H. Vander Plaat. Clerk: H. Dekker, R.R. 7, Strathroy, phone 245-2870.

Peter H. Eldersveld

"The Word of the Cross"
In language and style, this book speaks the word of the cross with freshness, personal directness and warmth. .... Price $2.20

"Sharing His Suffering"
In this book the author provides the reader with a rich and rewarding series of meditations on the passion of Christ. .... Price $2.75

Christian Book Centre
36 Longwood Rd. N.,
Hamilton, Ont. - Phone JA 2-1234

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

President SUKARNO gefotografeerd tijdens de kabinetszitting in DJAKARTA, op 6 oktober — de eerste maal na de staatsgreep, dat de President weer in het openbaar is verschenen. Links zien we de eerste onder-premier SUBANDRIA, en geheel rechts de tweede onder-premier Dr. LEIMENA. Tweede van rechts de Marinechef, Vice Admiraal MARTADINATA.

SAMENVATTEND BEELD VAN VIETNAM

DE SITUATIE IN VIETNAM

In onze kaart geven wij een overzicht van de in een jaar zwaar gebombardeerde doelen in Noord Vietnam door de Zuidvietnamese en Amerikaanse luchtmacht. Geleidelijk aan zijn de bombardementen steeds noordelijker uitgevoerd. In augustus van dit jaar werden doelen tot bij de Chinese grens aangevallen. De straalvliegtuigen van de Amerikanen komen soms van bases in de Stille Oceaan die 3500 km van Noord Vietnam af liggen. De vliegtuigen die in aktie komen zijn o.a. van het type B-52 en Thunderchief.

De kaart geeft voorts een beeld van de zwaartepunten in de strijd in Zuid Vietnam.

ZOET EN KRUIDIG

en vol met goede dingen

KANEEL ONTBIJT KRUIDKOEK

Bak het met Fleischmann's hoog rijzende gist . . . de gist waarvan men met zelfbakken afhangt. Begint met de gewoonte om Fleischmann's gist te gebruiken als U zelf bakt. U zult er verheugd over zijn dat U het ontdekte.

KANEEL ONTBIJT KRUIDKOEK

Combineer en zet het op zij
4 koppen voorafgezifte bloem voor alle doeleinden geschikt
½ theelepeltje kaneel
½ theelepeltje noot muscaat
⅛ theelepeltje kruidnagels
Warm op
¾ kop melk
Roer in
6 eetlepels Blue Bonnet Margarine of boter
½ kop korrelsuiker
1½ theelepeltjes zout
Koel af tot lauw. Intussen meet af in een kom
½ kop lauw water
Roer in
2 theelepels korrelsuiker
Bestrooi met **2 pakjes Fleischmann's Snelrijzende Droge Gist**
Laat het 10 minuten staan. Roer DAN grondig.
Roer het melkmengsel in, 1 ei en 1 eierdooier, goed geklutst en 2 koppen gekruide bloem. Klop tot het smedig is. Roer in de overblijvende gekruide bloem en extra bloem (ongeveer ½ kop) om een zachte deeg te maken. Breng het deeg over op een licht gebloemde plank. Kneed totdat smedig en elastisch is. Plaats in een ingevette kom, vet bovenkant in; bedek. Laat het rijzen op een warme plek, vrij van tocht totdat het in omvang verdubbeld is—ongeveer 1¼ uur. Slaat de deeg neer; breng over op een licht gebloemde plank. Vorm een 18-inch rol; snijd in 12, 1½ inch stukken. vorm er ballen van; plaats in rijen in ingevette 7x11 inch pan.
Klop totdat het schuimig is
1 eiwit
1 theelepel koud water
Strijk aan de gerezen deeg.
Bestrooi met een mengsel
¾ kop bruine suiker
1 eetlepel vooraf gezifte bloem voor alle doeleinden geschikt
1 theelepeltje kaneel
1 eetlepel gesmolten boter

Bak in een vooraf matig heet verwarmde oven (375° F) 40 tot 45 minuten.

Wanneer U zelf bakt . . . gebruik Fleischmann's en wees zeker.

Een ander fijn produkt van Standard Brands Ltd

WIE ZIJN DOEL NOG NIET BEREIKT HEEFT . . .
kome maar naar

BRAMPTON,
de stad van de toekomst!

Er wordt hier goed verdiend, er is werk voor iedereen . . . en Frank Harkema helpt iedereen met werk, huizen kopen of huren.

FRANK HARKEMA
REAL ESTATE BROKER
29 McLaughlin Rd. North — Brampton, Ont.

MET $5.00 VOORUIT

KUNT U EEN CANADA SPAAR OBLIGATIE KOPEN BIJ CANADA'S EERSTE BANK

"MY BANK" TO 3 MILLION CANADIANS
B of M

Koopt ze à contant of op termijnen.
Vooruitbetaling van 5% - $2.50 voor een $50 obligatie; $5.00 voor een $100 obligatie, enz.
Het restant in gemakkelijke termijnen over een jaar.
Koopt Uw obligaties bij een filiaal van de B of M.

BANK OF MONTREAL
Canada's First Bank

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ____________________

Post-adres ____________________

Aangebracht door: ____________________

Naam ____________________

Post-adres ____________________

Aanbrengpremie: ____________________

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES: ____________________

Naam ____________________

Post-adres ____________________

OUD ADRES: ____________________

Beautiful Canada Calendar

Buitengewoon mooie kalender met zeldzaam gekleurde platen voor elke maand. Dit is een bijzonder aantrekkelijk geschenk voor Uw familie en kennissen waar ook ter wereld. Prijs $1.00. Wij willen gaarne voor U verzenden naar de door U op te geven adressen, na ontvangst van een bedrag van $1.25 (15¢ extra als U per cheque betaald).

Christian Book Centre
36 Longwood Road North
Hamilton, Ont.

21 JAAR OUD?

Zodra U 21 jaar oud bent geworden, valt U niet langer onder de Hospital Insurance van Uw ouders. Om toch verzekerd te blijven, moet U binnen 30 dagen zelf voor Uw verzekering zorgen. Aanmeldingsformulieren zijn te krijgen bij de banken, ziekenhuizen en direct van de Commission.

PAS GETROUWD?

Vanaf die dag moet de "gezins-premie" voor de Hospital Insurance worden voldaan teneinde beide echtgenoten verzekerd te doen zijn. Stel onmiddelijk de "groep" waaronder U valt van Uw huwelijk in kennis of, als U Uw premies "direct" betaalt, de Commission.

NIEUWE BAAN?

Ten einde verzekerd te blijven, dient U de instructies op te volgen, afgedrukt op het "Hospital Insurance Certificate of Payment", formulier 104, dat Uw huidige werkgever verplicht is U te geven bij Uw vertrek

Your
ONTARIO HOSPITAL INSURANCE
Plan

Ontario Hospital Services Commission
Toronto 7, Ontario

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

WERFT ABONNEES VOOR CALVINIST-CONTACT!

GAAT U NAAR Holland?

VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

$ 346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen

Wereldberoemde

artsen en specialisten, die in de oudheid wonderen verrichtten met natuurgeneesmiddelen, lieten ons hun recepten na. Wij leveren sinds 1925 bedoelde geneeskruiden met de frappantste resultaten! Wat U ook mankeert en wat U ook al tevergeefs hebt geprobeerd, bij ons ligt Uw grote kans! Brochure en inlichtingen gratis. Zendingen desgewenst in blanco verpakking.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

DE "WOOD DUCK"

door Alice Lamoureux

(Can. Scene) — Schiet niet — tenzij u een goed gezicht op het doel hebt en zeker weet waarop u mikt. En deze regel geldt niet alleen voor jagers die met vuurwapenen schieten maar eveneens voor hen, die pijl en boog gebruiken. Elke Canadese jager dient in het bezit te zijn van een jachtvergunning, deze bij zich te hebben en op de hoogte te zijn van de Hunter Safety Courses.

Zorg ervoor warm gekleed te zijn, wanneer u op jacht gaat en overtuig u ervan dat uw kleren fel afsteken tegen de kleuren in de natuur rondom u, zodat men u niet per ongeluk als mikpunt zou kunnen gebruiken. Helder geel en helder blauw zijn de kleuren die het meest worden aangeraden. Wit moet u niet dragen, het wapperen van een witte zakdoek kan zelfs al per abuis voor het wit van een hertestaart worden gehouden.

Wees voorkomend en sportief. Vraag eerst permissie aan de boer om op zijn land te mogen jagen en leg u bij zijn beslissingen neer, want hij kan eigendomsrechten laten gelden. Laat nooit vuil en schillen achter, zodat de boer u met plezier een volgende maal weer toestemming geeft.

Goed jagen is het resultaat van een welgemeend en conscientieus proberen om de wildstand in Canada, die ons door onze voorouders is doorgegeven, op peil te houden. Wist u dat u alleen mag jagen van een half uur voor zonsopgang tot een half uur na zonsondergang?

Wees in staat om deze mooie Noordamerikaanse vogel te herkennen — de Wood Duck. De woerd is de meest kleurrijke van al onze eenden, met een mooi getekende kop. Doordat het aantal eenden enkele jaren geleden zo snel terugliep, werd de jacht op deze unieke eend (nest in de bomen) beperkt. In Ontario en Quebec mag men er niet meer dan vier per dag schieten en in Nova Scotia, New Brunswick en Saskatchewan zelfs nog minder. Een jager dient zich eerst van dergelijke voorschriften op de hoogte te stellen voor hij aan de jacht begint. Probeer deze prachtige vogel te herkennen, veel jagers zijn stilzwijgend overeengekomen deze vogel liever helemaal niet te schieten, om ze zodoende de gelegenheid te geven hun aantal weer wat op te voeren.

BEZOEKT DE NEDERLANDSE BAZAAR

ZATERDAG 23 OCTOBER 1965
VAN 1 TOT 10 P.M.

NORTH TORONTO MEMORIAL GARDENS

180 Eglinton Ave. West
RUIME PARKEERGELEGENHEID

1- 5 P.M. Theesalon
5- 7 P.M. Erwtensoep — Haring — Film
Belegde broodjes voor het hele gezin.
7-10 P.M. Koffie met gebak.

Voor inlichtingen omtrent het inleveren der goederen voor de
Bake Sale ⋆ Textielafdeling ⋆ Boekenstand
Levensmiddelen ⋆ Kerstversieringen ⋆ en Plantentafels

Koopt Canada Savings Bonds

Canada Savings Bonds zijn een prachtige manier om te sparen. De nieuwe obligaties betalen U 4½% uit voor elk van de eerste 2 jaar, 5% voor elk van de daarop volgende 6 jaar en 5½% voor elk van de overblijvende 4 jaar. Dat komt neer op een gemiddelde jaarlijkse opbrengst van 5.03% indien U ze aanhoudt tot de vervaldatum over 12 jaar.

U kunt elk bedrag van $50 af tot een limiet van $10,000 per persoon kopen in coupures van $50, $100, $500, $1000 en $5000.

Zij zijn à contant of op termijnen verkrijgbaar bij banken, beleggingskantoren, makelaars in effecten, kredietmaatschappijen of op het Betaalsrol Spaarplan waar U werkzaam bent.

En U kunt ze te allen tijde verzilveren bij Uw bank tegen de volle nominale waarde plus gekweekte rente.

Een prachtige wijze van sparen

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Has Your Vote Any Value ?

During every election, there are people who feel that they **must** vote for a candidate affiliated with one of the two **major** political parties. They feel that any vote for a candidate affiliated with one of the **minor** political parties is an automatic failure to have their political convictions represented by their candidate, since these "candidates are not elected anyways". A vote for a candidate affiliated with one of the minor political parties, they feel, is nothing more than a wasted vote.

These feelings are quite understandable in view of the fact that they are stimulated by the press. An editorial in the Globe and Mail, last September the 16th, read: "So long as the splinter parties continue to exist and draw off votes, Canada is unlikely to know true majority government". Defining political rationalism as a process in which the "right becomes right, and the left left", the editorial continues: "Politicians can speed the rationalization by crossing the floor; but the voters can speed it more by refusing to send splinter-party representatives to Parliament. They should ask themselves the same questions which the defaulting politicians have asked: Do we wish to be in the main streams of Canadian political life, affecting the course of the nation, or do we want to be on the sidelines "heckling?"

It is interesting to note that the Globe and Mail's concern for seeing i) the splinter parties disappear, and ii) the major parties turn towards a polarization of the right and the left, can undoubtedly be traced to John Porter's claim that "the moderate polarization which had taken place between Republicans and Democratic parties in the United States, has not taken place between the two major parties in Canada"; and the absence of such a polarization, Mr. Porter asserts, is the cause of "Canada's incapacity to meet its internal and external problems". Mr. Porter is presently professor of Sociology and director of the Social Science Division at the University of Carleton in Ottawa. He has just completed one of Canada's most penetrating political and sociological analyses; it is available in book form under the title **The Vertical Mosaic.**

The press has undoubtedly a great influence in forming and influencing public opinion. Nevertheless, there are always people who react to certain newspaper articles and editorials. One such person, from Hamilton, wrote in response to the Globe and Mail editorial: "The tired old story about the NDP being a good idea, etc., but it can never form the government, ought to be given a decent burial. People still talk about 'losing their vote', as though an expression of their will in democracy could be sajd to be 'lost'."

The feeling that a vote for a candidate affiliated with one of the minor political parties, has a large determining-influence on our vote. And if these opinions continue to be upheld, a large sector of the electorate may be voting for a "second class" candidate because the "first class" (ie. the better) candidate "is not elected anyways." Many voters may be voting against the candidate which is most capable of representing their political convictions.

It is important therefore to discover to what extent, if any, it is true that a vote, cast for a candidate affiliated with one of the minor parties, is a "wasted" or "valueless" vote. And this involves a clear understanding of the power, the value, and the purpose of our vote; such an understanding can be reached only if we have a clear conception of the development of democracy — a political system in which the people's power over their government (which they exercize by means of their election ballot) is the fundamental characteristic.

If one were to make a psychological interpretation of history, one may be surprised by the number of historical developments which were basically the result of human fear. The democratic system of government is one of those developments; although it may be an overstatement to say that the democratic system of government developed solely because of human fear, man's fear of irresponsible and intolerant rulers certainly played one of the major roles. Human fear demanded such a system; the industrial revolution with the growth of powerful economic institutions, enabled such a system. People gradually gained greater influence and power over the men who ruled them. This power or right, is now a constitutional right of every Canadian citizen who has reached the age of 21.

The purpose of our vote however is not merely to prevent tyrants and dictators from gaining political power. The purpose of our vote has become much more constructive than that. Our vote is no longer just a right, but also a duty; a duty to choose a candidate which is most capable of representing our political convictions. The purpose of our vote is now to ensure that tolerant and **responsible** men will run the country. And for all christians, this means that we must vote for responsible men who are motivated by the Word of God (if such candidates are available).

Voting, however, is not quite as simple as this, because as we saw **two weeks ago, when voting** we consider not only the **candidate,** but also the **party** with which he is affiliated. The problem we are here dealing with of course is, **to what extent** should we vote for a **party** and to what extent for the **candidate?**

That the Social Credits, or the Creditists will form the next Government is highly unlikely. The NDP also has a pretty slight chance; Mr. Douglas maintains that if they win the support of 75% of the uncommitted voters of the total Canadian electorate), while keeping the support they had in the 1963 election, they will have sufficient representation to form the next government. While Mr. Douglas' statement may be perfectly true, it is based on the assumption that the 45% uncommitted voters do not include any people who supported the NDP in the last election — an assumption which is highly unlikely to be the case.

It is most likely therefore that either the Conservatives or the Liberals will win the majority in the November 8th federal election. If you vote for a NDP or Social Credit **Candidate,** you are voting for the NDP or Social Credit **party** at the same time, since these parties and candidates have principles which are generally clearly spelled out. The relationship between the candidates and the Liberal or Conservative parties however is not as clear, since these two parties do not have clearly defined principles, and are in most ways identical. To put the stress on the parties therefore, (in the case of the Liberals and Conservatives) is nonsensical, because the parties have very little (if any) principial differences. To vote for the Liberals (or Conservatives) because "it will likely get in power" is still more non-sensical, because: i) we don't know which party will get into power, ii) by saying that one particular party will get in power (and for that reason vote for that party) you are contributing to seeing that party get into power, and iii) if the candidate of the other party is a better candidate, we are denying that candidate our vote because he doesn't belong to the party which "will get into power" — a party which is principally no different from the party to which our 'better' candidate belongs.

The primary stress of your vote therefore should be the candidate and not the party. You should vote for the candidate which has the qualities and capabilities to do the task to which you intend to assign him, and whose political motivations are closest in accordance with the Word of God. This principle also contributes to "cleaning up the mess" in Canadian politics as we saw two weeks ago.

A vote for a candidate affiliated with one of the **minor** political parties is not a "wasted" or "valueless" vote at all; for if you vote for a candidate which is the most capable and responsible, even though he may be affiliated with one of the minor political parties, your vote becomes very valueable, because it contributes to **responsible government,** and will eventually contribute to cleaning up our "political mess". Such a vote also revolts against the idea of voting for a **party,** irrespective of the candidate which you are thereby supporting.

A vote for a "first class" candidate therefore, irrespective of his party affiliation, is a much more valueable vote than a vote for a "second class" candidate whose **party** you prefer. It is your task therefore to vote for the most responsible and capable **candidate,** and not for Mr. Joe (who hasn't a clue about politics) because he belongs to a **party** which you would like to see in office.

On the other hand it is important that we don't go to the other extreme, and consider the **candidates** only, thus ignoring the **party** altogether. Last week we saw that a minority government generally passes legislation less in quantity but better in quality, than does a majority government. For this reason it is highly desirable to prevent large majorities or landslide victories such as the Diefenbaker victory in 1958. If there is any doubt therefore in your mind as to which candidate is the better one, and if the Gallop Polls for example predict a Liberal majority (which they have done), it is advisable to vote for that candidate which is not affiliated with the Liberal party. In doing so, you are preventing landslide victories and political majorities which generally tend to ignore the rights and freedoms of the country's minorities.

H. R. Jonker

THE WORLD AROUND US

Sukarno at the end of the Tether

Newspaper reports of the last few weeks leave little doubt that Indonesia's president Sukarno has just about reached the end of the line as far as his career (perhaps even his life) as leader of the Indonesian Republic is concerned and he may well take his country with him in his fall.

Ever since he took control, the affairs of Indonesia have been sliding down hill. Economically the country has already for years lived in what amounts to total collapse. This is perhaps best illustrated by the official rate of exchange of the Rupiah, the Indonesian currency. It should stand at 45 rupiah's to the dollar, but it actually stands at 16,000 rupiah's to the dollar. The cost of living has multiplied 15 times since 1955 and the price of rice alone has multiplied six times since the beginning of this year. This means that even the plainest fare on the menu has become a luxury which the average Indonesian cannot afford.

Observers have for years warned that Sukarno's policies much necessarily lead to such chaos. But he has paid these warnings little heed. Instead of taking effective steps to avoid the disaster Sukarno tried to distract the growing dissatisfaction of his illiterate millions by hate-campaigns against the Dutch, the British and the Americans.

The campaigns have been fairly successful: they got him control of the Molucca Islands first and of Dutch New Guinea later. For the last year he has been agitating against the Republic of Malaysia.

Of course the successes did nothing to alleviate the real problem, which Sukarno was facing in a different form on the political home-front: the growing influence and power of Indonesia's communist party, now 3 million strong.

To offset the danger to his career from that side Sukarno was forced to give more and more concessions to the communists, to swerve definitely to "Peking-left" even to the extent of quitting the United Nations.

But even that isn't the end of Sukarno's troubles. There is also the state of his own health, which at 64 has been undermined by an outright lecherous life to such an extent that he is not expected to live very much longer.

This in a nutshell is the background of Indonesia's present troubles. It seems that the communist air-force command, seeing control slip out of the old dictator's hands, felt the time had come for action. They staged a coup, murdered six army leaders, and tried to take over the government. There was fierce fighting and for a few days it seemed as if Indonesia would become nothing but a Peking oriented communist puppet state.

Later news indicates that the communists have been a little too hasty. They did not succeed in murdering the total army leadership. The army rallied and fought back and finally succeeded in gaining at least a temporary control with Sukarno, somewhere in hiding, still in his role as dictator.

There are hopeful signs in this development. It could mean that Indonesia is for good lost to communism, if the right wing army actually does succeed in maintaining control. The army leaders could force Sukarno to step down or at least to implement sensible policies.

On the other hand it doesn't seem very likely that Peking would sit back as a completely disinterested onlooker. The Chinese communists would feel called upon to come to the rescue of their communist brethren in Indonesia and this could lead to a civil war which would bring the country complete economic ruin.

Of course the anti-communist faction in Indonesia could count on help from western sources, but it is rather doubtful that the United States, already so deeply involved in a similar situation in Vietnam, would or could provide more than money and weapons.

THE WORLD OF BOOKS

TAKE MY HANDS,

by Dorothy Clarke Wilson (McGraw-Hill Book Company, 1963, 216 pp.)
reviewed by Evelyn Van Dellen, Hammond, Indiana,

If you have read and enjoyed Dr. Ida by the same author you will surely want to read this book. You will find Dr. Ida in several pages and certainly her influence throughout the entire story.

Mrs. Wilson tells the true story of Dr. Mary Verghese who was born in 1925 in Cochin, now part of South India.

One senses a close bond of family fellowship in the Verghese home. The father was the owner of many coconut groves and well able to educate his children according to their various inclinations. Mrs. Wilson has captured the flavor of home life in a wealthy South Indian home. Besides caring for her own family Mary's mother was concerned for the needs of the grove workers and their families. She also provided for the beggars who stopped at the gate of their compound. Mary learned, while still very small, to stay far enough away from the lepers who called for food. A servant would be sent with a basket of food with the command not to return the basket. Since these people made such a distasteful impression on her, it is significant that her life work is done with them.

She showed an aptitude for science and decided to study medicine at Vellore Medical College then a Women's School exclusively. She came under the influence of Dr. Ida Scudder, the founder of the School and Hospital, and learned to know Christ in a very personal way.

The account of her stay here makes interesting reading, for Mrs. Wilson has a rare gift for describing scenery and people.

The main part of the story takes place when she was about to take up medical duties as a gynecologist there. A tragic accident occurred which left Mary's face horribly disfigured and rendered her a paraplegic. Throughout the months of her convalescence and consequent therapy to teach her to use the upper part of her body, she asked the question, "Why?" — Not why did this happen to me but "Why didn't God take me?"

At the suggestion of Dr. Paul Brand, she explored the possibility of becoming a surgeon specializing in operating on the hands of the arrested leper cases so that they could once again lead useful lives. Dr. Mary did more than heal their hands; she, by her own disability, was able to give them hope again.

Learning of a rehabilitation center in Australia, she went there and resolved in some way to secure such services for her country. She went to New York to the Institute of Physical Medicine and Rehabilitation for training and to study their methods so that she would be qualified to head the new Department of Rehabilitation to be opened at Vellore.

There is so much more to this biography than the skeleton given here. You'll want to read this book to feel the heart throb of India. You'll want to read this book to admire a great woman who with God's help overcame a seeming tragedy. You'll want to read **Take My Hands** to better understand God's plan for His people.

The World Around Us

WHAT GIVES IN PEKING?

Not long ago the Chinese Foreign Minister Chen Yi occupied the headlines of virtually every newspaper in the free world when in a meeting of reporters he invited the Americans and the British, the Indians and the Japanees, and even the Russians to invade China together in an all-out war. "We'll defeat them all," he shouted boastfully. The alarming challenge came on the heels of China's threat against India over the Kashmir dispute.

Then, only about a week later, Premier Chou en Lai, speaking during a banquet to celebrate the 16th birthday of the Chinese communist take-over, admitted for all the world to hear that China is still not very strong, that it needs at least another 20 or 30 years to become real strong. The two statements seem in direct contrast with each other and may easily lead one to speculate about internal strife in Peking on the same pattern that kept Moskou in turmoil for many years after the communist revolution.

To be sure there are such rumblings now and then in Peking. They have of late centered around the leader of the Chinese communist party, Mao Tse Tung who is close to his 72nd birthday and failing in health so that he has to undergo extensive medical preparation before each of his public appearances.

The question of course is who will succeed Mao when the aged communist is to stand before the Creator of heaven and earth. In a society of depraved humanity it is next to impossible that several of his unwitting followers would not desire to wield the power that slips from his hand.

Of this much Mao himself is aware. He has appointed a successor in the person of a Liu Shao-chi, a man, who like himself preaches the permanent world revolution and has no use whatever for the Russian heresy of peaceful co-existence.

At the same time, however, Mao complains that so many of the communist cadre in Peking are infected with Russian ideas and so few have the mettle of true revolutionaires. Often the communist press in China denounces writers and artists and minor politicians for their failure to live up to the "high" standards of true revolutionaires in terms that seem to be borrowed straight from old issues of the Pravda.

Still it would be a serious mistake to conclude from such happenings that in the case of Chinese communism history merely repeats itself. History never really repeats itself.

The Chinese communistic movement has to be seen against its own peculiar background, made up of China's history as well as the peculiar character of the Chinese people.

That background on the one hand allows outrageous boastfulness and complete candour on the other, because they are both born of a great confidence in the future of the Chinese people as the dominant of the world. It is a confidence that is out of the earth, earthly. And it is a heady drink for the 700 million Chinese looking back upon centuries of degradation by the west.

John Vriesinga

From the mailbox

WEDDING RECEPTIONS

Dear Sir:

Bravo to the Rev. Cecil Tuininga for his fine, constructive article on WEDDING RECEPTIONS (Christian Courier, October 1)!

Our weddings are the only, regular occasions on which our Canadian friends and neighbours get a first-hand inside-look at how we Christian Reformed people conduct ourselves. You would think we would try to be at our very best. We don't. Just as Rev. Tuininga points out, our friends are often impressed by the service in church, but disappointed, if not shocked, by the reception that follows. Many of us are evangelists-in-reserve on these occasions, hindering the progress of the Gospel in this country.

It is completely beyond me why Christian people should select as masters of ceremonies men who are distinguished only by a questionable sense of humor. Some of them are lecherous.

It is completely beyond me why Christian people should OPEN BARS during a so-called cocktail hour, preceding the banquet, where children, teenagers, wise men and foolish men, can freely "come and get it." It is asking for trouble.

It is also beyond me why our Christian people, in adopting new customs in a strange land, select as their models, not the best this country has to offer, but in some instances very nearly the worst.

Consistories and ministers would do well to give the couples contemplating marriage a set of guidelines, such as Rev. Tuininga offers, in addition to a few for the wedding service itself.

We Dutch-Calvinists have some serious blind spots. Our conduct at wedding receptions reveals one of them.

(Rev.) John Vriend,
Lethbridge, Alta.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN OCTOBER

No. 178
Author: H. H. Kamstra
Black: 9 pieces

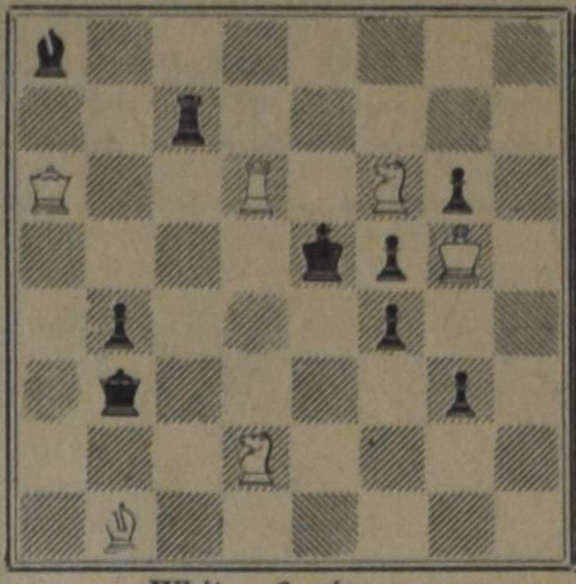

White: 6 pieces

White to play and mate in three moves. 3 points

No. 179
Author: J. J. Rietveld
Black: 9 pieces

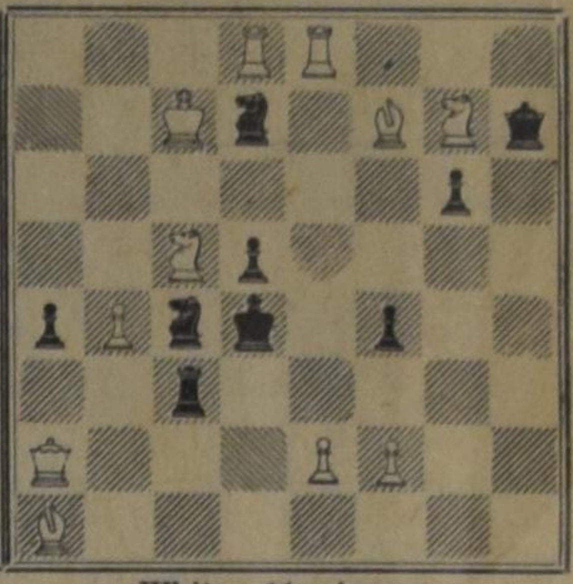

White: 11 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. The last problems of this month are not at all extraordinary. They are normal problems with excellent variations. The question whether they are easy is different of course.
2. No. 178 procured the second prize for its author in a contest long ago. You will enjoy this problem. I do not only need the key plus threat if any, but also the two (not more than two) main variations.
3. After having solved No. 179, you will smile because it really was that easy. Key plus threat if any.
4. Solutions of problems 176-179 should be sent in not later than the 20th of November (postmarked). Those who live outside of Ontario have 5 days more, as usual.

Fleurs de Hollande

EAU DE PARFUM
PARFUM
SAVON
POUDRE

AVAILABLE NOW ACROSS CANADA AT
REXALL'S DRUG STORES
AND ALL OTHER BETTER STORES.
ASK FOR IT BY NAME: "FLEURS DE HOLLANDE"

BOLDOOT
ANNO 1789

FOR ALL YOUR
BOOKS
CARDS
RECORDS
GIFTS
EDUCATIONAL
QUARTET GAMES
HOHNER MOUTHORGANS
OR SWISS WATCHES
ASK FOR OUR OWN INTERESTING CATALOGUE TODAY.
Mr. John Eisen
Renfrew Disabled Products
RENFREW, ONT.

Lambert Huizingh
Acredited Public
Accountant and Auditor
Commisioner for taking
Affidavits
•
9 Harriman Rd.,
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797
•
139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.

A LOOK AT Canadian Literature

BY MRS. D. VERSEVELDT

When discussing Canadian Literature we should keep in mind that Canada is a young nation. Being a union of two great nations, with famous literary backgrounds, people expected literary output and rating to be grand. To everybody's amazement, there was no output at all for nearly 200 years.

What came trickling in after, was rated very low in quality compared to the works of authors the settlers were used to in the Old Country; and they definitely prefered those to the products of the New Country.

We must keep in mind that development of a literature is highly dependent on a reading public, on publishers, editors, critics, printing presses, libraries, clubs, schools, language teachers and colleges.

We can divide the development of Canadian literature into four parts;

1. The East (Nova Scotia)
2. French speaking Canada (Quebec)
3. The West (especially the prairie provinces)
4. Ontario

In **Nova Scotia** we find the origin of Canadian literature; which came with the settlement of more than 30,000 Loyalists around 1780. It was a transfer of whole families and communities 'en bloc'. Most of them were people of high standing: doctors, lawyers, crown officials, clergy, professors, etc. They were considered the cream of the nation, so to speak. Being already integrated in America for several generations, the adaption to Canada was rapid and complete. Transport of goods was easy by ship, so that it was possible to take along libraries and other cultural paraphernalia. The children of these people laid the basis for what might become a Canadian literature.

Along with material prosperity came intellectual awakening and schools, libraries, colleges, etc. were founded. Halifax became the centre of cultural activity. The first Canadian born writer was Thomas Chandler Haliburton, who with his book "The Clockmaker" became Canada's first humorist. Thanks to Joseph Howe, the first editor and publisher, this book could be published.

In **French Speaking Canada** native literature took longer to develop than in the English-Speaking parts (250 years), because of the Roman Catholic influence; free thought and expression were discouraged.

The English settlers, who came later, were mostly soldiers and merchants, who were not culturally inclined

The early literature productions came from explorers, Jesuits, and visitors. One of them, Louis Hermon, wrote the beautiful story of "Maria Chapdeleine" which is now considered a classic.

The West was mostly populated by isolated families in small isolated communities; most of them came from the working-class and were close to illiterate. The ones, who got some education, had no room in their overcrowded caravans to take books and other cultural material along on their trek to the West. Life on the frontier was hard, peoples energies were completely absorbed in the struggle for life; values in such a community become utilitarian.

Artists were detested, and were looked upon as parasites and non-producers.

The influence of this hostility blacked out the budding talent of any artist and killed the literary ambition of the experienced ones among them.

To give you an idea of some other very realistic obstacles; writing materials, for instance, were hard to get, candles scarce and very expensive. A stamp for a letter to a publisher in the States cost from $1 to $3.

In short the West lacked everything the East had.

Ontario around 1850, was mostly populated by isolated families and individuals, a group of Waterloo Mennonites and Glengarry Highlanders. Only thirty percent of them could read or write. The climate for artistic development was not as bad as in the West, although it was a struggle. The best-known writers were the sisters Strickland: Suzanna Moodie and Catharine Parr Trail. There books are a true account of immigrant life in the bush and they were not only read as stories but as handbooks as well.

The most popular author of that time was Ralph Connor, a Presbyterian minister. He was the first author whose work sold in the millions, quite remarkable for Canada at that time!

His books have more historical than literary significance, because he used the locale of every day life in his fiction. First of all he was a man with a message; second a novelist; yet he filled the needs of the reading public at that time. Weaknesses in his fiction can be summed up as, too sentimental, too naive, too much hero worship, and oversimplified characters.

A CLOSE-UP OF SOME OF THE AUTHORS

Sinclair Ross was born in 1908 and earned his living as a bank clerk in Winnipeg. He wrote one novel "As for me and my house" and many short stories, which are exceptionally good.

He fathoms the influence which the environment has upon character, marriage, etc., and his descriptions of Western scenes are superb. His only novel is not his best work, the characters are neither lovable nor convincing, nevertheless his works are considered the most important in Western fiction.

Emily Carr was born in 1871 in Vancouver, B.C. and died in 1945. We know her chiefly as a great painter, but she started writing at the age of seventy, when she had to give up painting and roaming through the woods, because of a bad heart condition.

She was a great lover of nature, animals, and the Indians.

In her most famous book "Klee Wyck" (means Laughing One) she describes her experience with Indian-every-day-life with unusual perception.

In her autobiography "Growing Pains" we come under the spell of the loneliness and struggle in her life as a female artist, with an outspoken personality and style in painting.

Philip Grove was born in 1871 in Sweden and came from a very wealthy family. His father died when he was twenty-one years old and there was nothing left of the family's fortunes. For twenty years he roamed the continent, working as a farmhand; then he married and started to teach and write. He died in 1948. His weakness as a writer is that he is unable to create character, he views his fellowman intellectually, never emotionally, and living in isolation, did not make it any better. He was philosophically inclined and was superb in that line and in describing nature. Imperfect as the novels are, they reflect a maturity of intellect, lacking in most of our fiction.

Louis Hermon was born in 1880 and died in 1913 in a railway accident. He had a degree in Oriental languages and came to live in the bush with the pioneers, to find out how it was like to be one.

He wrote Maria Chapdeleine, a beautiful story of a French-Canadian pioneer family. The characters are barely sketched, for it is the land that dominates.

Steven Leacock was born in 1869 in England and died in 1944. Both he and his wife died of cancer. They had no children. He had a versatile mind and phenominal memory. He is described as an untidy man with an orderly mind. He had a Ph.D. degree in political economy and political science and philosophy. He was awarded seven honorary doctorates, honored three times with significant medals for literary excellence. He taught at McGill; wrote numerous books on the above subjects and wrote close to forty books of humour.

Pauline Johnson was born in 1862 and died in 1913. She has a special place in the Canadian Literature as a poet. Being the daughter of the Indian Head Chief of the Iroquois Indians and an English mother, she was the chief interpreter of the vanishing Indian Race. Her father was of noble blood, coming from an old family of mainly chiefs. Pauline's Indian grandmother taught and told Pauline all she knew about the Indian folklore. When Pauline was 12 years old, she had already read the poems of all the great English poets of that time. Her poems are moving in their simple beauty, in story and message, as well as in the use of the English language. She became famous with her poem "The Song that My Paddle Sings". She used to go on tours all through the country and abroad to recite her poems in native dress. She was a remarkable personality, and was well loved.

Irving Layton is a contemporary poet living in Montreal, was born in 1912 from Jewish parentage. Layton's reputation is already firmly established. His vigor and fecundity are making him the most exciting of the contemporary poets. He writes the kind of poems, you either like or dislike immensely. Some prudish souls will think him shocking. He has written several volumes of verse: "The Swinging Flesh . . .", "A Red Carpet in the Sun", "Laughing Rooster", "Balls for a one-armed Juggler", and more.

Gleanings from the Press

FROM HITHER AND YON

Automation

We have said it many times before but it will bear repeating that if the right attitude is adopted toward automation it will increase rather than diminish the number of workers. Although it causes some temporary unemployment and dislocation, the major effect is to provide more employment, lower-priced goods, greater consumption and more prosperity. Conclusive proof of this fact is obvious when it is remembered that we have more automation in this country than any other and at the same time more men and women are engaged in productive work than ever before in our history. The invention of typewriters was a big step in automation, but today there are more typists than handwriting clerks before the coming of the machine. Typesetters were displaced by the linotypes but the amount of printing was so greatly increased by the coming of the machine that today there are more linotype operators than hand typesetters in the old days. Likewise there are more operators of spinning machines than hand spinners before the automation of the textile industry.

The telephone is probably our greatest example of automation, yet the number of telephone employees steadily increases. It is said that there would not have been enough young women to operate the telephone system on its present scale if automation had not come to that industry on a very large scale.

If automation is used to lower production costs and decrease prices, it results in expanded consumption and in turn creates more jobs. On the other hand, if the remaining workers, after some are displaced by automation, demand and get shorter hours and increased pay, absorbing all the gains resulting from automation so there is no reduction in prices, consumption will not increase and jobs may be permanently lost.

Suppose ten men are working at a job when new machinery makes it possible for five to turn out the same quantity of product. If these five demand shorter hours and increased pay, absorbing all the gain from the new machines, there will be no reduction in the prices of the goods and the quantity sold will not rise. In that case there will be five fewer jobs than before.

Now suppose that the five remaining workers continue to work the same normal number of hours per week at the same scale of wages, permitting a large reduction in the price of the goods.

Sales will increase sharply and more men will be needed to meet the demand. The secret of a rising standard of living is lower costs and greater production, enabling everybody to buy more for his dollars. Automation is the great boon, bringing that blessing to all of us. All we need to take advantage of it is unselfishly to share the benefits with the public and the savers who make possible the improved machinery as well as the workers who man the machines. If that be done, automation creates more and better jobs, more, cheaper and better merchandise for the public, lifts the burden of toil from the backs of men and makes possible a steadily and rapidly advancing standard of living.

Howard E. Kerstner, Editor
Christian Economics

NEW... New Brunswick

Business-like skyline is etched against last light of busy day at Bathurst Power and Paper Company.

At work in Kent Component Homes Ltd., Buctouche.

Firmly embarked on the latter half of a decade that has spotlighted the entrance of an era of provincial growth and vitality, New Brunswick is combining enduring scenic beauty with zooming commercial endeavor. Across the 28,000-square-mile province the evidence of industrial progress can be seen displayed in the massive block capitals of NEW CONSTRUCTION. Hydro-power projects, secondary manufacturing plants, communications, chemical complexes, mineral processing facilities, modern housing, apartment towers, shopping centers, new technical institutes and university buildings — all these point to a new future being energetically carved out by the joint efforts of New Brunswick's 625,000 population. A period of careful planning and realistic evaluation of the province's resources and potential is now being brought to reality by the influx of an increasingly rich stream of privately invested capital. Many prosperous and sophisticated secondary industries are joining the giants of pulp and paper, minerals and metals, fisheries, agriculture and energy production, and across the province, young people, trained in the skills and sciences of the modern world in brand new technical schools are ready for the challenge of maintaining the region's economic prosperity, advancing it to new goals of achievement. New Brunswick, today, is proud proof of the high wave of confident progress washing over Canada's Maritimes, bringing industrial prosperity to compliment the famed natural splendor of a beautiful land.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

Jeannette Veilleux of Radio Engineering Products Ltd. wires electrical harness.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. - Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main St. W., Hamilton, Ont.
Phone JA 8-1932
for
Sundayschool supplies. Large variety of reward tickets, attendance cards, texts, study material for Women and Men Societies (Dutch & English), Young People Groups and Boys Clubs. Ask for catalogue.

Big steel and concrete construction boom is symbolized by massive girder made by Jos. A. Likely Ltd., Saint John

VOORTMANS Dutch Style **COOKIES**
let you see how good they really are
...and they taste just as good as they look

Look for VOORTMANS on the cookie shelf at your favourite food store. They cost no more, but you'll be delighted with their finer quality and "different" taste.

VOORTMANS
Dutch Style Cookies
Buy them at your local food store

More Subscribers is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand ?

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$4.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" $0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The Lord, in His bountiful love, has granted to our parents,

REV. and MRS. P. M. JONKER

that they may commemorate their 25th wedding anniversary.

He gave us parents who have guided us in the ways of His covenant. Thankfully we hope to celebrate this with them on Friday, October 22nd at Brampton.

Leo and Ineke Jonker
Herman Jonker
Roland Jonker
Peter Jonker
Alma Jonker
Margot Jonker
John Jonker
Martin Jonker
Caroline Jonker

It has pleased almighty God to remove suddenly from our midst on October 9th, our dearly beloved son, brother (-in law), uncle and fiance

EVERT KROESBERGEN

being 35 years of age.

We rest assured in the knowledge that he belongs to Jesus, His faithful Saviour, for time and for eternity.

His sorrowing family:

Wyoming, Ont.:
Mrs. M. Kroesbergen
Petrolia, Ont.:
Mrs. E. Moesker-Kroesbergen
Mr. L. J. Moesker
Mark
John
Ralph Martin
Sarnia, Ont.:
Mr. G. J. Kroesbergen
Mrs. J. Kroesbergen-Deelstra
Marietta Elaine
Cynthia Arlene
Sarnia, Ont.:
Miss Rennie Schroor (fiance)

Wyoming, Ontario
October 13, 1965.

The consistory of the Wyoming Chr. Ref. Church mourns the sudden departure of a loyal brother and faithful organist of our congregation

EVERT KROESBERGEN

"Precious in the sight of JEHOVAH is the death of those who share His Mercy."

We heartily commend the sorrowing relatives to the gracious and loving care of our heavenly Father.

For the consistory:
A. VandenBerg, pres.
J. VanderTil, clerk

Wyoming, Ont.
Thanksgiving's Day, 1965

During his visit to Canada, my dear beloved husband, our father and grandfather

CORNELIS VAN DER SPEK

died in the blessed assurance of his Lord and Saviour, at the age of 67.

"But now, thus saith the Lord, that created thee, O Jacob, and he that formed thee, O Israel, Fear not: for I have redeemed thee, I have called thee by thy name; thou art mine.

When thou passest through the waters, I will be with thee; and through the rivers, they shall not overflow thee: when thou walkest through the fire, thou shalt not be burned; neither shall the flame kindle upon thee.

For I am the Lord thy God, the Holy One of Israel, thy Saviour:"

(Isaiah 43:1-3a)

Rotterdam:
C. A. Van Der Spek-Van Der Ree
A. Van Der Spek
H. J. Van Der Spek
Den Haag:
P. J. Van Swigchem
M. Van Swigchem-Van Der Spek
Eindhoven:
H. Van Der Spek
J. M. Van Der Spek-Prins
Heerde:
S. R. Smilde
A. C. Smilde-Van Der Spek
Amsterdam:
M. Van Der Spek
P. A. Van Der Spek
Clarkson, Ont.:
M. Van Der Spek
R. Van Der Spek-De Boer
Woodstock, Ont.:
C. Van Der Spek
A. Van Der Spek-Balkema
and grandchildren.

Oakville, Ont.
October 12, 1965.

IT PAYS TO ADVERTISE IN THE CHRISTIAN COURIER

SPECIAL OFFERS

in our new 1965-1966 catalogue. A great (perhaps the greatest) variety of books, sunday school supplies, etc.

If you have not received our new catalogue, send for a FREE copy.

Christian Book Centre
36 Longwood Rd. N.,
Hamilton, Ont. - Phone JA 2-1234

Neat Christian Reformed family (widower with 4 children ages 9, 11, 14 and 16 year. All children are attending Chr. elementary or H.D.C.H.S.) living in flourishing city in the Niagara Peninsula, need a

HOUSEKEEPER VERY URGENTLY

Letters to be send to Box 1834, % Christian Courier, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS
for Brampton and surroundings
Harry Wierenga
Certified Watchmaker
14 Stavely Cres. (Peel Vill.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

EMPLOYMENT OPPORTUNITIES

in dairy industry and other expanding industries IN INGERSOLL. Contact: Mr. A. Benjamins, R.R. 4, Embro, Ont.

EASTERN ONTARIO FALL RALLY OF YOUNG CALVINISTS

In the early afternoon of October 11 the Young People from the Eastern Ontario League gathered at the Chr. Ref. Church in Cornwall to enjoy a day of Christian fellowship.

First on the agenda was a tour to the Power Plant in Cornwall. I am sure that many of us had seen this before but it was nice to go through it again. After quite some time at the Power Plant it was time to go to the Town Bowling Lanes. Here we split into groups and enjoyed bowling till about 5:30. By this time everyone was ready to go to the Treasure Island Hotel for the banquet. After quite a bit of shuffling and arranging everyone got seated (even if it was at the bar) and Heinnie Veerman, our toastmaster, led us in prayer. After a lengthy but good meal it was time to go back to the Church for the highlight of the day.

The evening program started at eight o'clock sharp, under the chairmanship of Rev. Eshuis, the league president. A hearty welcome was extended to everyone present, especially Rev. H. Uittenbosch, our guest speaker.

We then had a report of the Convention by Mr. Ralph Mulder. This was the first convention Mr. Mulder had attended and he agreed that it was tremendous to be one of the many people gathered at a sing-song or to listen to a speaker; to share the same faith and the same God.

Jenny Hummel then gave us a very interesting report on S.W.I.M. She was one of the S.W.I.M.-ers who went to Fredericton this summer. She pointed out that this was a wonderful way for young people to help the church in its mission work. For those young people who are fortunate enough to be able to go to a mission field during the summer it is truly rewarding. But for those who stay behind and have helped financially it should also be rewarding. For is it not so that if one lost soul should have found his way to Christ this past summer in Fredericton would there not be rejoicing in heaven? Is this not rewarding?

The Roll Call was taken by the league secretary, Miss Tina Veldboom. There were 98 people present. Williamsburg Young People society had the highest total with 28 present.

After a sing-song, Rev. Eshuis introduced the guest speaker, Rev. Uittenbosch from Montreal, who spoke on the Rally Theme "I Live". First Rev. Uittenbosch explained his work among the seaman at Montreal Harbour. Sometimes it is very discouraging but on the other hand many are eager to hear the gospel.

His text was taken from Galatians 2:20, "It is no longer I who live, but Christ who lives in me; and the life I now live in the flesh I live by faith in the Son of God, who loved me and gave himself for me." If we are truly Christians we are no longer our own boss. Christ has taken over the leadership. We must not stand back but we must get involved and take action to bring others to Christ. If Christ is our ruler then the people we work with or the students at school will see this and will want to share the same fellowship with God. But on the other hand if we hate our next door neighbour or the person sitting next to us in church, how can we expect God to live in us? Do we still have that terrible hot temper and that cursing tongue? Or has it changed into a Christian temper? No never. If Christ is to live in us all these things will have to be changed. We cannot go half and half. Rev. Uittenbosch challenged us to truly witness for Christ and be a shining light in this dark world.

There was not very much left to say after this speech. Rev. Eshuis thanked Rev. Uittenbosch for his inspiring message and hoped that we would remember it not only for that day but for the rest of our lives.

Then Rev. Dahm, pastor in Cornwall, closed with us in thanksgiving. Yes, we certainly had a lot to be thankful for.

Tina Veldboom, Secretary.

CROSS WORD PUZZLE

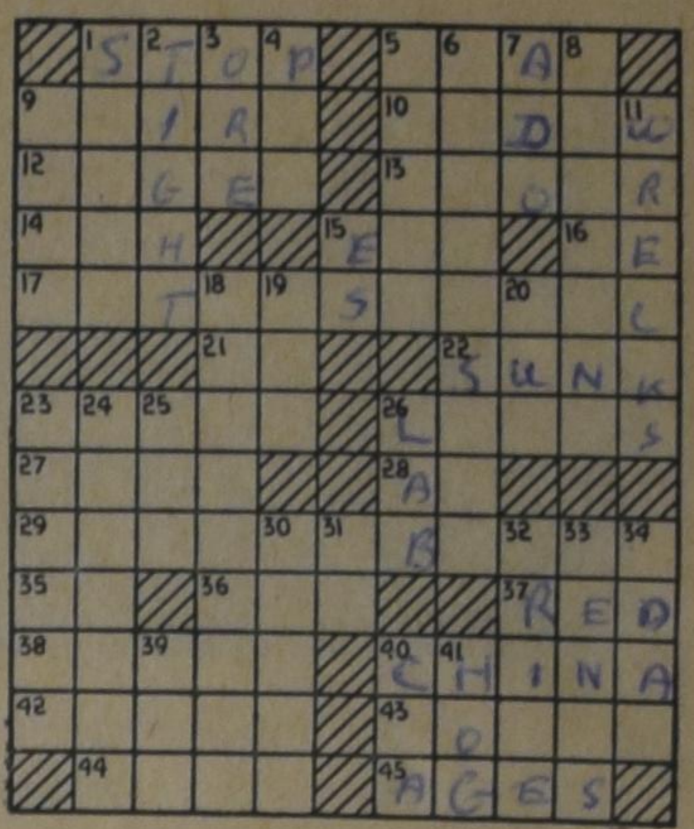

ACROSS
1. Halt
5. Back
9. Cubic meter
10. Bequeath
12. Narrow roadways
13. Scrub
14. Sloths
15. Lamprey
16. Right conduct: Taoism
17. Preadamite
21. From: prefix
22. Submerged
23. Substitute
26. Branchiae
27. Hawkeye State
28. Land measure
29. Huckleberry
35. Physician: abbr.
36. Above
37. Color
38. River of Damascus
40. Oriental country
42. Needle bugs
43. Sharpens, as a razor
44. Remove
45. Grows old

DOWN
1. Rung
2. Taut
3. Norway coin
4. Footlike part
5. Readjust
6. A pen, for example
7. Fuss
8. Putting to flight
9. Strike
11. Demolishes
15. Plural ending
18. Six-sided
19. Frosty
20. Scurry
23. Shorthand system
24. Highway foundation
25. Possess
26. Chemist's workroom
30. New ——— on life
31. Verbal ending
32. German river
33. Norse poetry
34. Affirmative votes
39. Monkey
40. Mandarin tea
41. Pig

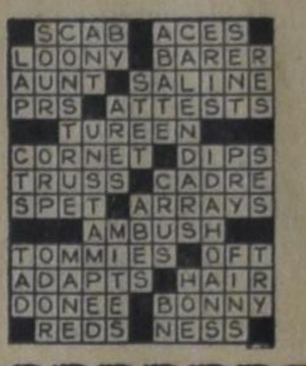

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(41)

"Mary," John tried again. Her annoyance, faint though it was, had paralyzed him still further. He realized how differently she must see the situation. It was absurd to turn up as from the dead and, because his whole life during his absence had centred around her, to expect her to be ready to respond. What had happened to him in that enlightening moment of first meeting had not happened to her. What right had he to think that his few clumsy attempts, his awkward formalities, years apart, would endear him to her as every adorable glimpse, every graceful act, every gay word, increased her dearness to him?

Now the sound of her sweeter name, the name by which he had always apostrophized her in extremities of sorrow or tenderness, arrested them both. She wished he did not look at her like that, knew somewhere in her disturbed young being that such a look exalted her beyond her power of attainment, and for that very reason feared, not him but what she had become to him. There was not yet any feeling in her to respond, even to compassionate the depth-stirring intensity of his. It was too serious; serious things made her sad and she loved to laugh. The comedies which she saw at the Rochester theatre, farcical and polite even in their glossing over of the fashionable license of the day, were more to her taste than the tragic plays of Shakespeare and even Ford, not because the tragedies did not interest her but because they tore her apart. So the loneliness of winter stars and an occasional splendid word from the Prayer Book and, when she heard Handel's Messiah, the heart-stopping minor of the recitative: "He looked for one to have pity on him and there was no man" shook her out of the dear orderly rhythm and inoffensive gaiety of what she considered a normal happy life. And that none, that same note of unbearable pathos, was now in this utterance of her single name. It was upon her, the crisis. She could not avoid it. Her eyes, frightened with the coming of revelation, met his; but John's panic, brought on by his consciousness of her annoyance, was insensitive to this swift change of mood. He could not read their message.

"Mary," he managed from a dry throat, "if I write you a letter, will you promise to read it?"

Mary's quick sense of the ludicrous saved her from anger, her politeness saved her from laughing outright at the anti-climax. Fortunately for her control, at this moment Fancy, who had been confined to the kitchen, burst in upon them and, with a suspicious woof at John, whom he had not placed in his scheme of things, flung himself on his mistress in a frenzy of waggling and panting and insistent devotion that made John envy his freedom of expression. His envy was increased immeasurably when Mary picked him up, held him where he, John, in his most rapturous dreams was only fleetingly held and sought with incomplete success to keep her laughing face beyond the reach of an indiscriminatingly caressing tongue.

"Is a nice dog. Is a beautiful Fancy," she said in a tone which John thought completely wasted. "Thought his Polly had gone for another nasty visit. Well, she hasn't. And next time she is taking her Fancy dog with her." She became apparently aware again of her other admirer's presence. "Isn't he a beautiful dog, John? You like dogs, don't you?"

John liked dogs. In fact he had been almost ashamed of his fondness for little things and of his antipathy towards seeing them in pain. Towards Fancy, as representative of the canine breed, his feeling could at that moment have been warmer. It was at best a violent impulse to dispossess the little monster. He was aware that Mary was offering him the chance to pick up the conversation in a lighter vein but he dared not trust himself to do it.

"Will you read it, Mary? Promise," he repeated tensely.

There was no doubt about the coolness in her tone now.

"I've always read your letters, John. Yes, if you write, I shall read it, of course."

What would she think of it? Would she answer? What would she answer? All the way across the Midlands to Liverpool he had wondered, and his wondering had shortened the journey, as he more buoyantly than he felt to Jack Catlett and derived enormous encouragement from his one slender cause of encouragement: that, though she had it in her power, she had not categorically forbidden his addresses.

It had been so easy to write, so easy except that he could have written forever, so easy compared with the choking aporia which befell him when he tried to speak. He had written by candle far into the night after his ride back to Rotherhithe and he knew the letter by heart, repeating its phrases even as he had stared at his features in the mirror at Rochester, to try to gauge their effect on her. The turns of expression were good, but would she think he had elaborated them and miss — how could she miss? — stark sincerety with which he had tried to write his heart in words?

He had not wanted her to think that he failed to see the absurdity of his conduct. "I am ashamed to acknowledge that where I have most desire to speak I have always been most dumb . . . though I had a thousand things to say, I let the time elapse before I had determined what to begin with. I should be ready enough to laugh at such ridiculous behaviour in another but cannot help falling into it myself." In extenuation he had pleaded the perplexity of his prospects and an excuse "which I believe your indifference cannot form a just notion of, but, as it is impossible for me to see you without considering you as the object and centre of my chief desires, the reflexion of the improbability of my ever obtaining you makes me continually thoughtful in your presence."

Surely that would arouse some understanding in one who had been moved by the sorrows of unknown slaves?

"I wish you would consider my case," he had written simply, after a quotation and a metaphor which would, he hoped, remove some of her disgust at his awkwardness and silence, "with the good nature usual to you in other things, and bestow a little of your charity, one morsel for God's sake, before I am quite starved." He begged an acknowledgement of his letter to encourage him in "bustling in the world". He had concluded "with begging that you would sometimes in your best humoured minutes bestow a thought on me, and not too precipitately put it out of my power to show to all the world what I have often repeated to you — I mean that I am with the most inviolable regard, dear Polly, your most faithful and ardent admirer

and servant

J. Newton."

Now he stood in his room at Manesty's, staring at the missive in his hand. It had come that morning just as he was about to go with Mr. Manesty to meet Captain Hardy at South Dock Kay. He had not dared open it but had thrust it into the breast of his coat where his hand had sought it time and again during the day. There had been opportunities for him to persue it alone but he had not dared. Now they had supped. It was after nine o'clock and still light enough to read by his open window. He had kissed the letter, wondering just where her fingers had rested as she wrote the address in the studied disjointed hand which somehow belied the smooth easy grace of her outward manner.

But to open it, to know as certainly what he feared more than he had ever consciously feared death, to have the fair hopes, the warmth and cordiality and friendship which had greeted him since he reached England, turned to dust and ashes — that was physically out of his power. So might a man compelled to suicide have his hand paralyzed at the trigger of his pistol.

Ashamed of his weakness, he began to pray, striving for decent rounded phrases: "Gracious God, who hast been infinitely merciful to me in spite of my —". He gave up and leaned against the window muttering brokenly: "O God . . . Polly, Polly, my dearest . . . God . . . make me able to bear it . . . able to bear Thy will."

The six lines did not require much reading. It was the blurring of his eyes, the blurring of his mind, that kept him staring at them for a long time after their sedately expressed, cautious contents had been exposed to his sight.

"My dear John:

It would grieve me to be thought more lavish of pity and compassion to strangers than to a valued family friend like yourself. I wish you Godspeed on your voyage and a safe homecoming. At present I have no intention or desire of making any change in my condition during that period.

Believe me to be, with all good wishes
your friend and cousin
Mary Catlett."

Not a love-letter, not a touch of the spontaneous sparkle of her personality in the stilted and laboured lines. Yet it is doubtful if Heloise's most abandoned outpourings raised Peter Abelard to the first rung of the ladder or ecstasy on the top of which John stood, when their import struck home. The rejection, the veto of future aspirations, which she would certainly have written had that veto been fixed in her mind, she had not written. Apart from that, to write at all was greatly in his favour and, through the careful, uncommitting expression of an uncommitted heart, he realized that she had intended him so to understand it.

The bolt had slipped on the last door of his prison. John emerged into the world, feeling that he was beginning to live indeed, and capable of acting with a spirit and firmness to which he had before been a stranger.

(To be continued.)